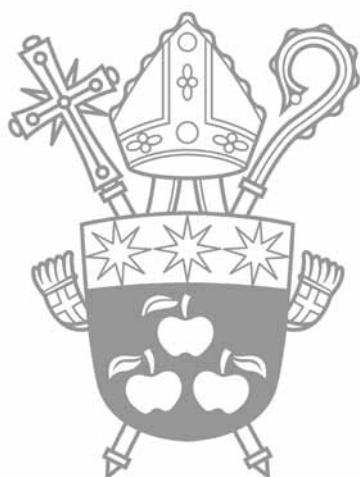

5 květen
2014
ročník
XXIV.

Výzva biskupů k volbám do Evropského parlamentu

Bratři a sestry v Kristu,
prosíme vás o účast ve volbách do Evropského parlamentu, které se uskuteční v pátek 23. a v sobotu 24. května. I když se někdy zdá, že jsou méně důležité než volby vnitrostátní, v mnohém je to naopak. Evropské normy dnes velmi ovlivňují nejen ekonomiku, ale i postavení rodiny a sociální politiku, dohromady se jimi řídí půl miliardy lidí. Jsou často vnímány jako součást jakési obecné morálky, jejíž dodržování je vyžadováno i po jednot-

livých státech. To je velká příležitost, ale i riziko, pokud se k těmto pravidlům nevyjádříme, pokud se v nich nepokusíme udržet ducha Evangelia. Zvláště bychom si přáli, aby se o to zasadili mladí lidé, tradičně nejodvážnější obránci hodnot. Všechny vás proto prosíme o účast ve volbách a o podporu těch kandidátů, kteří jsou připraveni hodnoty Evangelia v evropské politice prosazovat a hájit.

K tomu vám společně žehnáme.

Vaši čeští a moravští biskupové

Milá Panno Maria, ženo chudoby a matko chudých

(...) Drahá Panno Maria, od malička mě při náboženství učili nazývat tě Královnou. Podle toho, co jsem viděl, by se to neřeklo. Já si tě nejraději představuji jako obyčejnou ženu, pečující o Josefa a o Ježíše, srdečnou a přívětivou k sousedům.

Raději tě vidím bez svatozáře jako nás všechny, jako všechny ženy, jako „všední ženu“. Někdy si tě rád představuji, jak běháš za Děckem, o kterém všichni víme, že je Božím Synem, jak ho káráš pro jeho taškařiny, jak ho večer zabaluješ do přikrývek, aby se nenachladil. Toto mi pomáhá, abych tě měl ještě raději a abych s úžasem přijímal skutečnost, že se Bůh stává tvorem.

Drahá Panno Maria, chci ti poděkovat, protože jsi mě spolu s Ježíšem naučila být chudý, milovat chudobu a objevovat její smysl. Už mě to mrzí mluvit o chudých, o chudobě. Je na čase, abych se i já učil být chudý, a to s radostí.

Ale je to pravda, že v tvé době být a žít v Nazaretu bylo totéž jako dnes být a žít na periferiích našich měst? Proč si Ježíš vybral okrajová místa, kde vládla bída a nevědomost?

Také ty jsi zakoušela smutek a úzkost ze samoty a z vyhoštění, od Nazaretu až ke Golgotě. Stejně jako to prožívají denně na vlastní kůži mládež a lidé z periferních čtvrtí našich měst, tam, kde injekcí proti beznaději je násilí. Nuže, ty jsi řekla své „ano“. A s radostí.

Milá Panno Maria, nebylo místa pro tebe a pro Josefa, kteří jste přicházeli z nechvalně známého Nazaretu. Nebylo příbytků pro Ježíše, který se měl narodit. Nebyli jste důvěryhodní, neměli jste dobré jméno. Před očima vám zavírali dveře: „Není místo ... Jděte pryč ... Kdo to je, kdo je zná ... Co jen budou chtít ...“ Nakonec jeskyně.

Kolik rodin žije dnes v „jeskyních“ našich historických center a jsou nuceny spokojit se s vůněmi, které se v uličkách starého města linou z domů křesťanů a blahobytných občanů! Ale nejvíc mě rozhořčuje, že ti, kdo odpírají dům, kdo žádají závratné nájemné, kdo vydírají peníze ve formě podezřelých záloh a znemožňují nalézt přístřeší pod zámkou „záruky“, kdo raději

nechají zplesnivět své prázdné domy vlhkem a zatuchlostí, že tito lidé zpívají: „*Sestoupil jsi z nebe ... do zimy a mrazu.*“ Svým falešným a pokryteckým zpěvem skutečně vydávají chudé děti napospas zimě a mrazu. A co říci o našich prázdných místnostech, včetně farních, o našich druhých nebo třetích domech?

Drahá Panno Maria, díky, že jsi nás naučila spolu s Ježíšem, že chudoba je učitelkou života, díky, že jsi rozbila naše bohaté a úspěšné plány, díky, že nás svou ryzostí a prostotou zbavuješ našich výhrad, našich strachů, našich pozemských a hmotných zájmů, našich nerozhodností a diskriminací. Chudoba se stala v tobě a pro tebe prvním projevem spásy. Ježíš, Dítě a Syn Boží, se narodil chudý.

Dej nám, Matko, odvalu změnit se a zpochybnit se, odvalu stát se chudými, abychom byli spaseni. Potírej naši pýchu a naše domýšlivosti. Učiň, ať se učíme od chudých. Očisti nás od naší omezenosti, pozvedni naši lásku k Bohu. Dej nám odvalu k chudobě, k jejímu velkodušnému prožívání, sílu k lásce a k svědectví, které „dávají výhost“ vyhoštění, samoty a beznaději. Dej nám, abychom byli přístupní a ochotní vůči všem. Učiň, ať naše slova neuváznou na mělčině pokrytectví a žvanění, ale stanou se událostí vtělenou v dějinách, jako se Slovo stalo tělem.

Přisvojují si tuto krásnou modlitbu Tonina Bella:

„...*Svatá Maria, ženo všedních dnů, osvobod' nás od stesku po slávě a nauč nás pokládat každodenní život za staveniště, kde se budují dějiny spásy. Uvolni lana našich strachů, abychom mohli zakusit jako ty odevzdanost do Boží vůle v prozaických záhybech doby a pomalé agonie hodin. Znovu kráčeť diskrétně s námi, mimořádné stvoření, zamilované do normalnosti. Vždyť dříve než jsi byla korunována Královnou nebe, polykala jsi prach naší ubohé země!*“

Milá Panno Maria, když líbáš Jezulátko, prosím tě, polib ho také za mne, předej mu teplo tolika chudých a tolika ubohých lidí!

Francesco Armenti: *Otevřené dopisy*, vydal(o): Karmelitánské nakladatelství, 2001.

OBSAH

Společenství svatých	4
Neděle Božího milosrdenství - den čtyř papežů	6
Doudlebská farnost si připomněla výročí 1. světové války	7
Postní duchovní obnova v Klokotech	7
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Dětská pouť píseckého vikariátu	8
Děni ve vikariátu České Budějovice	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Legalizace pobytu cizinců nyní snadnější... 10	
Mezinárodní den Romů	10
Lidé bez domova sehraji pašije	11
Poradna pro cizince se připojila ke čtení proti rasismu	11
Koncert Š. Raka nezapomenutelným zážitkem	11
Zástupci charit se sešli ve Štěkni	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Jak roste láska v rodinách v naší diecézi? ...	12
Národní pouť rodin 2014	13
DCR připravuje	13
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ	
Čas radostí i zkoušek	14
Ohlédnutí za DSM	14
Animátoři na cestách	14
Velikonoce na Ktiši	15
Nadace ČEZ darovala novou učebnu	16
PERSONALIA	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 16. 6. 2014.
Uzávěrka je 6. 6. 2014.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

(...) Svatý Jan XXIII. a sv. Jan Pavel II. měli odvahu dívat se na Ježíšovy rány, dotýkat se Jeho probodených rukou a otevřeného boku. Neostýchali se Kristova těla, nepohoršovali se nad Ním a Jeho křížem; nestyděli se za tělo bratra (srov. Iz 58,7), protože v každém trpícím člověku spatřovali Krista. Byli to dva odvážní muži plní odhodlanosti Ducha svatého a vydali církvi a světu svědectví o Boží dobrotě a Božím milosrdenství.

Byli to kněží, biskupové a papežové 20. století. Poznali jeho tragédie, ale nepodlehli jim. Mocnější v nich byl Bůh, silnější byla víra v Ježíše Krista, Vykupitele člověka a Pána dějin; silnější v nich bylo Boží milosrdenství, které se vyjevuje v těchto pěti ranách; silnější byla mateřská blízkost Mariina.

V těchto dvou mužích rozjímajících Kristovy rány a dosvědčujících Jeho milosrdenství přebývala „živá naděje“, společně s „nevýslovnou a zářivou radostí“ (1 Petr 1,3.8). (...) Touto nadějí a touto radostí dýchala první obec věřících v Jeruzalémě, jak podávají Skutky apoštolů. Je to společenství, které žije podstatou evangelia, totiž láskou, milosrdenstvím v jednoduchosti a bratrství.

A takový je obraz církve, který měl před sebou Druhý vatikánský koncil. Jan XXIII. a Jan Pavel II. spolupracovali s Duchem svatým na obnově a zdnešení (aggiornamento) církve podle její původní fyziognomie, kterou jí v průběhu staletí propůjčili svatí. Nezapomínejme, že právě svatí vedou církev vpřed a umožňují její růst. Svola-ním koncilu sv. Jan XXIII. prokázal vnímavou poddajnost Duchu svatému, nechal se vést a byl pro církev pastýřem, vedeným vůdcem, vedeným Duchem svatým. To byla jeho obrovská služba církvi. Proto se mi líbí, když na něj myslím jako na papeže poddajného Duchu.

Svatý Jan Pavel II. byl v této službě Božímu lidu papežem rodiny. On sám jednou řekl, že by chtěl být připomínán jako papež rodiny. S potěšením to zdůrazňuji v souvislosti se synodem o rodině a s rodinami, synodem, při kterém nás on z nebe zajisté provází a podporuje.

Kéž se oba noví svatí pastýři Božího lidu přimlouvají za církev, aby v pastorační službě rodině během těchto dvou let konání synodu byla poddajná Duchu svatému. Kéž nás oba učí nepohoršovat se nad Kristovými ranami a pronikat do tajemství Božího milosrdenství, které vždy doufá a vždy odpouští, protože vždycky miluje.

(Z kázání papeže Františka při mši sv. sloužené při kanonizaci Jana XXIII. a Jana Pavla II. Tiskové středisko ČBK.)

MODLITBY ZA NOVÉHO BISKUPA

Pro osobní i společnou modlitbu za nového biskupa jsou věřícím doporučeny následující modlitby:

I.

Bože, věčný Pastýři,
ty sám ustavičně řídíš a chráníš svou církev;
vyslyš naše prosby a dej, ať se naším
novým biskupem stane ten, kdo se ti líbí
svatostí života a bude se o tvůj lid starat
s apoštolskou horlivostí a láskou.

Pošli nám, prosíme, takového pastýře,
který zná své ovce a dává za ně svůj život.
Ty sám, Pane, ukaž, koho sis vyvolil,
aby nás jako náš nový biskup učil žít podle
evangelia a ukazoval nám cestu k tobě.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

II.

Pane Ježíši Kriste,
svěřujeme ti jmenování našeho nového
biskupa a prosíme, veď mysl Svatého otce
i všech, kteří nesou za tuto volbu odpověd-

nost.

Dobrý Pastýři, dej nám takového pastýře,
který se tobě líbí, který tě bude následovat,
kamkoli půjdeš, a povede nás skrze tebe
k Otci.

Neboť ty jsi živ a vládneš na věky. Amen.

III.

Bože,
Ty víš, jak je lidské myšlení nerozhodné
a nejisté;
na přímluvu Panny Marie, Matky Tvého
Syna a královny apoštolů, osvěcuji mysl
Svatého otce a všech, kdo nesou odpověd-
nost za jmenování našeho nového biskupa:
ať poznávají, co se Ti líbí a umí se správně
rozhodnout.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen. Maria, Matko církve, oroduj za nás!

-acebb-

Společenství svatých

„Všichni přijíždějí na svatořečení Jana Pavla II., jenom ty na Jana XXIII.“ Takto mě uvítala má spolusestra v římském Nepomucenu 22. 4. 2014. A měla pravdu. Jak k tomu došlo?

Krátce po mém křtu, 3. června 1963, umírá papež Jan XXIII., ale to se navzájem ještě neznáme. O 14 let později vstupuji do kandidatury k sestrám boromejkám a za pár dnů mi moje magistra „přidělí“ knihu na duchovní četbu Farář světa se slovy: „*Pořád se něčemu směješ, to se Ti bude líbit.*“ Měla pravdu. Díky této knize objevuji tuto mimořádnou osobnost a začíná se mi stávat vzorem na cestě následování Krista. Jeho Duchovní deník mi dává nahlédnout do podobnosti našich povah, do jeho úsilí o svatost, do jeho bojů i radostí. Proto si ho při vstupu do noviciátu vybírám jako svého průvodce na cestě a dostávám jméno Angelika podle jeho křestního jména Angelo (sestra Roncalli totiž „neprošla“). To odpoledne některá ze starších sester poznamená - co to máte za patrona, vždyť není svatý. Odvětim: „*Ale bude.*“ Jdou léta a já objevuji další a další povzbuzení ze života Jana XXIII. a občas znovu vzbuzuji překvapení, po kom mám své řeholní jméno. Po dalších mnoha letech se konečně otevírá možnost cestovat, a tak se dostávám do Říma. Pochopitelně je pro mě důležitá krypta papežů. Chtěla bych se hrobu Jana XXIII. dotknout, ale je tam zábrana a u ní stojí stráž. A přesto moje prosebné gesto zapůsobí, že strážce zábranu otevře a pokyne mi, takže mohu dál. Tehdy mi přišlo, že se Jan XXIII. přihlásil ke mně. Tenkrát jsem si myslela, že jsem v Římě naposledy. Přišlo ovšem blahorečení v jubilejním roce 2000. Bylo v září, ale od srpna sloužily naše sestry opět v Nepomucenu, a tak jsem mohla jet. Vlivem několika náhod a okolností jsem prostřednictvím františkána Ant. Klareta dostala pamětní medaili vydanou k blahorečení a odpoledne po něm mě na generalátu františkánů uvítal dort s nápisem Beato Giovanni XXIII. a požehnání od postulátora. Pak následovalo ještě několik návštěv Říma a chvíle modliteb u jeho neporušeného těla, vystaveného nyní už přímo v bazilice sv. Petra. Také několik mší sv. u tohoto oltáře v různých jazycích, ta poslední loni dokonce velmi blízko v češtině.

Když tedy přišlo oznámení o jeho svatořečení, nemohu chybět. Již na podzim jsem si zajistila letenky a těšila se na jaro. Jelo nás víc sester boromejek v různých skupinkách, v té naší bylo pět. Do Říma přilétáme už v úterý večer před svatořečením, takže je dost času na celkové naladění. Začínáme středeční generální audienci, při které nás Sv. otec nechá nahlas několikrát opakovat otázku andělů u Ježíšova prázdného hrobu: „*Proč hledáte živého mezi mrtvými?*“ Naléhá na nás, abychom se sami sebe takto ptali ve všech okolnostech našeho života. Ještě ten den odpoledne navštívíme Lateránskou baziliku a prožijeme tu mši sv. Do baziliky sv. Petra se vypravíme ve čtvrtek

brzy ráno, a přesto, že jsme u kontrol ještě před sedmou, už je znát příliv poutníků, takže ranní mše o sedmé už nestihneme. Nevadí, u obou hrobů (zatím ještě blahoslavených) papežů se střídají kněží z různých zemí, takže do devíti hodin někdo stihl mše i dvě, a každou v jiném jazyce. Já jsem se zúčastnila mše u hrobu Jana XXIII., kterou sloužil Američan z Pensylvánie. Přijel na kanonizaci a bude jedním z těch, kteří budou podávat sv. přijímání. Když zmíním sv. Jana Neumanna, a to, že máme komunitu v jeho rodném domě, není potřeba umět žádný cizí jazyk. Spolu s ním koncelebruje Ind. Mše je v angličtině, ale já se s odpověďmi přidávám česky, za zády nám zní v polštině Bárka a pode mnou, z krypty papežů, se line francouzština. Navzdory přibývajícím poutníkům a dalším kněžím, kteří přicházejí sloužit mši, se mi po-

daří strávit klidnou čtvrt hodinu u mřížky hrobu Jana XXIII. a nasát do sebe jeho klidný, usmívající se obličej. Nechávám tu také objemnou obálku s prosbami o přímluvu, kterou jsem s sebou z Čech přivezla.

Pokračujeme do krypty papežů a podaří se nám dostat i k hrobu kardinála Berana, kde je nám dopřáno v klidu se modlit za naši zemi. Tichou modlitbu zakončujeme společnými prosbami a zpěvem. Samozřejmě nevynecháme ani kopuli chrámu sv. Petra.

Další dny už směřujeme dále od svatopetrského náměstí: pátek prožijeme u sv. Pavla za hradbami. Jako bonbónek pro mě je večerní sledování filmu *Papež míru* o Janu XXIII., který měly sestry z Nepomucena zařazený jako svou přípravu na svatořečení.

V Římě už je znát příliv poutníků, přibývá dočasně ubytovaných v i Nepomucenu; jsou tu také P. Pavel Liška z Netolic a vikář P. Josef Sláčík se sestrami z Prachatic. Sdělujeme si zážitky a svou přípravu na neděli. Na webu sledujeme informace o vigílii v římských kostelích a o tom, kde budou rozmístěné obrazovky; informace se bohužel různí...

Dostat se na náměstí sv. Petra vypadá jako velmi náročný podnik s nejistým koncem. Ti, co jsou tu doma, se chystají k Santa Maria Maggiore, případně ještě lépe k obrazovce doma. Já ovšem mám stále silící chuť vyrazit na náměstí, tedy přijít včas k Andělskému hradu a přečkat noc na římské ulici. Pokouším se sehnat nějakého stejně bláznivého partáka, ale marně. Mé rozhodnutí se ale nemění, právě naopak.

V sobotu dopoledne jdeme na mši do Santa Maria Maggiore - slouží se v kapli s milostným obrazem. V kostele už není pro nával poutníků k hnutí. Odpoledne se jdu vyspat. Probudí mě hřmění a silný déšť, z nebe se valí proudy vody.

Chuť vyrazit do ulic mě však neopouští. Balím si potřebné (minimální) vybavení, spolu sestry sdílejí mé nadšení a slibují podporu modlitbou. Závěrečným bodem přípravy je svátost smíření. Před odchodem se ještě stihnu pozdravit s panem ministrem Danielem Hermanem, který měl za to, že si dělám legraci, když jsem mu říkala, že právě vyrážím do ulic. Je **20:15**.

Sotva vyjdu, přijíždí autobus, který mě zaveze ke Koloseu. Odtud jdu s davem kolem Forum Romanum a hledám, kde se chystají obrazovky. V případě, že by nebyla naděje dostat se na San Pietro, někde se vrátím, v nejhorším i domů. U Piazza Venezia mě dohoní další autobus směrem k Chiesa Nuova, kam směřuji na vigili. Kostel je plný, ale vigilie, ač měla začít ve 21:00 a je opět minut více, zatím neprobíhá. Je tu koncert polského sboru s videoprojekcí k poctě Jana Pavla II. Usadím se na svou rozkládací židličku a nechám na sebe působit atmosféru, fresky na stropě kostela a kříž. Kolem půl desáté se kostel začíná vyprazdňovat, koncert končí a následují dlouhá děkování. Rozhodnu se tedy k odchodu a rychlou chůzí se přidávám k silnému proudu lidí. Most k Andělskému hradu je už pro dopravu uzavřený, pěší projdou pohodlně. Hledám vhodné místo a pokouším se zjistit, odkud se vlastně Via della Conciliacione otevře. Nechtělo by se mi být někde celou noc a pak zjistit, že jsem na špatném místě. Nakonec přejdu až k jejímu ústí, které uzavírá velká obrazovka. Běží na ní dokument o obou papežích a v dálce nad ní je vidět osvětlená kopule sv. Petra. Když nic jiného, tak tady dobře uvidím a budu blízko. Je **22:00**.

Nechci tu být úplně sama, a tak se připojuji ke skupině mladých ze Španělska. Dokončili modlitbu Korunky k Božím milosrdenství a pokoušíme se seznámit. Jeden z nich je seminarista a po chvíli řekne ostatním: „Hej, je tu sestra z Prahy, dáme růženec.“ Latina se se španělštinou docela dobře snese. Růženec kon-

čí a u místa, kde je zřejmě vstup, se náhle něco pohne. Naráz všichni vstávají, dávají se do pohybu, ale byl to planý poplach. Ocitla jsem se trochu blíž zátarasu, mezi skupinou z Polska, jsou tu starší ženy, sestry, mládež, kněz. Přijmou mě za svou. Když se dělá o pizzu, dojde i na mě, stejně je to s čokoládou. Moc klidu tu ovšem není, ze zadu se občas někdo prodírá, aby zjistil, že je opravdu zavřeno, a zase se vrací. Zní tu francouzština, italština, španělština, někdo je rozložený ve spacáku na karimatce, někdo sedí na židli, někdo na trávě... Atmosféra je velmi přátelská a plná očekávání, postupně se všichni zklidňují, je krásná noc.

Před půlnocí usoudím, že bych měla trochu spát, a tak se uvelebím na své židli, opřu hlavu o kolena a bác! Látka skládací židličky podle času a roztrhla se. K pobavení ostatních sedím na zemi. Zjišťuji, že mám výborného anděla strážného, protože jsem do batohu dala i vlajku; sice jsem pochybovala, že bude vidět, ale vezu ji s sebou z Prahy. Je dost dlouhá, aby se dala omotat přes konstrukci židle a umožnila mi trochu se vyspat. Je **23:30**; uvelebují se na židli, skláním hlavu ke kolenům a usínám jako řada lidí kolem.

0:15 - probouzí mě nastalý ruch. Všichni se zvedají, sbírají věci, balí karimatky, vlajky vpředu už se pohybují, protože se otvírá Via della Conciliacione. Měl pravdu P. Glaser, když mi psal, že nastane malé lidské tsunami. Bleskově skládám židli a připínám na batoh, v návalu kontroluji, zda mám vše, a přidávám se k vlně. S Poláky jsem se nestihla rozloučit. Pod nohama je spousta igelitů, občas nesbalená karimatka, je třeba dávat pozor, abych neupadla, ale navzdory množství lidí je to vcelku ohleduplné. Kolem mě prochází manželé se čtyřmi dětmi, jedno ještě v kočárku a dost pláče. Čelo vlny se zastavuje. Tlačí se lidé ze zadu, ale voláme: „Stop, stop.“ Občas to sice někdo nechce pochopit, ale vlastně se divím, že nás ti ze zadu

neumačkají. Jsme na začátku ulice. Na protější straně vidím českou vlajku, ale nemohu se připojit. Před mnou je francouzská, kolem všechny jazyky. Už vím, že se na náměstí dostanu, protože tolik lidí před mnou zase není, ale je tu těsno a nevíme, jak dlouho to bude trvat. Vydržím takhle stát do rána? Informace žádné. Po pár minutách usoudím, že se posunu ke zdi domu a sednu si. Za chvíli nás to udělá mnohem víc. Usínám.

1:30 - probouzí mě známý zmatek, znovu balím židli a odevzdaně pluji se zástupem. Nastává velký tlak, protože se dostáváme na místo, kde se připojuje první boční ulice a tady jsou také zástupy. Netrvá to však dlouho a je volněji, doslova letíme dál, miji mě zase rodina s kočárkem. Dojdeme až do přední třetiny ulice. Tady se zástup opět zastaví, je tu hustěji, než na začátku. K stěně domu se už nedostanu, ale do rána stát by byl nesmysl, tak se postupně skládáme vedle sebe na židle. Jsem mezi skupinou Poláků, před sebou mám stále francouzskou vlajku.

Občas je potřeba lékařská pomoc. Naštěstí to nikdy nevytápalo příliš vážně a překvapivě se doktor vynořil ze zástupu velmi rychle. Někdy si pomáháme navzájem, mladá Polka půjčí svou židli Kolumbijce. Výjimečně někdo chce jít ke své skupině dopředu a žádá, aby všichni zvedli své židle. Mladí mají energie dost a tak i přes spánek slyším zpěv, tleskání a dupání pár metrů za sebou. Znáám některé melodie nebo slova. Někdo vedle mě španělsky poznamená, že ti Mexičani mají temperament, oni, Španělé, jsou docela klidní. Zpěv uvolňuje napětí. Pospávám a občas kontroluji vlajky. Jsou stále na svých místech.

4:45 Zástup se opět neklidně zvedne a posune. Celý večer se ozývalo v různých jazycích, že „v pět hodin ráno otevrou“. Pravděpodobně se to i stalo, ale vpředu se nic nehybe. Začíná být velmi těsno a lehce se mění přátelskost atmosféry. Mexičani ze zadu spustí známé: „Olé, olé...“ Rozesměje nás to a všichni se přidají. Několikrát se s někým střetnu unaveným pohledem, ale vždy se stane, že současně se na sebe usmějeme.

4:50 Dostavila se krize. Napadá mě, že to nevydržím, je mi horko, začíná mi bušit srdce. Říkám si, že bych měla odejít, ale nechce se mi to vzdát. Chvilí se modlím. Sednout si na židli se už nedá, tak se skrčím k batohu. Za mnou odchází pár lidí a uvolnil se tak obrubník chodníku. Využiji toho a sednu si. Položím hlavu na kolena a velmi tvrdě usínám.

5:35 Probudím se a rychle balím věci, zástup se opět hybe. Tentokrát už opravdu otevřeli. Popojdeme ovšem jen pár metrů a stop. Za chvíli se naučíme včas zavolat *Stop* a ti vzadu se také zastaví. Začíná svítat a já vidím, jak vlajky, které byly před námi, postupně mizí, už jsou na náměstí. Ještě trochu tlačence v podloubí, které ulici zužuje. Opíráme se o hradbu dobrovolníků, kteří tu jsou, aby se v rohu ulice nikdo neumačkal.

6:30 Vítá mě náruč svatopetrského náměstí. Hledám si místo raději dál, ale u uličky, až

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

tudy pojede papež František. Vidím výborně na všechny obrazovky a celé náměstí, jsem opřená o zábradlí příčné uličky za obeliskem. Vedle Italky, Francouzek, sestry z Nigérie, která žije v Římě, z druhé strany skupina Poláků. Docházejí mi esemesky, jestli žiju, šťastně odpovídám. Každý odpočívá, jak umí. Policie obchází a říká, že se smí jen sedět, protože ležení na karimatce zabírá moc místa a venku je ještě plno poutníků. Všichni jsou milí.

9:30 Nad kopulí sv. Petra se objevuje černý mrak. Celou noc nepršelo a byl vlahý vítr, jenž byl darem v nacpané ulici. Teď začíná lehce mžít a je trochu zima. Dívám se na obrazy obou zatím blahoslavených a říkám jim: „*Co s tím budete dělat, máte svatořečení, přece nás nenecháte zmoknout...*“ Dál jemně mžít, tu a tam se objeví dešťník. Rozhoupaly se zvony, vychází procesí koncelebrantů. Povšimnu si, že už nemžít a za mraky je vidět prosvítající slunce.

Ve chvíli, kdy papež František po trojí žádosti slavnostně prohlašuje, že jsou oba papežové zapsáni do seznamu svatých, zalije náměstí sv. Petra průrvou v mracích sluneční světlo a ná-

hle se oteplí. K dovršení všeho uprostřed mše vytahuji mobil, abych něco vyfotila, a zjistím, že mi došla zpráva z Čech: „*Teď jsme tě viděli v televizi!*“

Po mši vyvěšuji na zábradlí vlajku, až kolem pojede papež František. Jestli ji viděl, to nevím, ale jak zjistím doma, přece jen se ocitla i v televizi na konci přenosu, a dokonce v nedělních hlavních zprávách.

Celá slavnost i s nočním bděním je pro mě zážitkem úžasného propojení lidí prostřednictvím církve a spojení nebe se zemí. Žádná vstupenka do první řady by mi to nenahradila. Stálo to za to, být celou noc na ulici zdánlivě sama a přesto uprostřed bratří a sester z celého světa. Jan XXIII. mi dal k svému svatořečení jako dárek velkou radost z církve. Navzdory obtížím a tomu, co je v církvi v nepořádku, ať se objeví jakýkoliv skandál, ať selžu já nebo kdokoliv jiný, církev nikdy nic nepoloží, protože je dílem Božím.

Odlétáme z Říma až v úterý a zcela náhodně letíme téměř s celou biskupskou delegací a řadou dalších kněží a známých. Jak si až teď povšimnu, letenky jsem kupovala na narozeniny Jana XXIII.

S. Angelika

Neděle Božího milosrdenství – den čtyř papežů

Druhou velikonoční neděli, 27. 4. 2014, se ve Vatikánu uskutečnila dosud nejvýznamnější církevní událost letošního roku – svatořečení papežů Jana XXIII. a Jana Pavla II. Kanonizace se zúčastnil i emeritní papež Benedikt XVI. a asi 800 tisíc poutníků, kteří přišli vzdát hold a poděkovat oběma papežům, kteří přispěli k rozvoji ve světě, míru a svobodě. Odhaduje se, že svatořečení v přímém televizním přenosu sledovaly asi dvě miliardy lidí na celé Zemi.

Nedělní mši sv. předcházela noční vigilie, modlitby, zpěvy, katecheze, adorace, mše svaté ve dvou desítkách chrámů v centru Říma. Svatořečení začalo krátce po 10. hodině na Svatopetrském náměstí. Když prefekt vatikánské Kongregace pro svatořečení kardinál Angelo Amato požádal papeže Františka o svatořečení obou papežů poprvé, vyzval papež lid, aby se obrátil s modlitbou k Bohu. Když kardinál Amato požádal papeže podruhé, vyzval papež František věřící k modlitbě k Duchu Svatému. Teprve po třetí výzvě papež své předchůdce prohlásil za svaté. „*Prohlašujeme blahoslavené Jana XXIII. a Jana Pavla II. za svaté a přijímáme je mezi svaté. Stanovujeme, že je má takto uctívat celá církev. Ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého,*“ prohlásil papež František a jeho slova přivítali poutníci bouřlivým potleskem. Poté následovala slavnostní mše svatá.

Pro každého poutníka to bylo velkým a neopakovatelným zážitkem a většina poutníků byla připravena i na určitou oběť s tím spojenou. Na svatořečení bylo hodně Poláků, ale i věřící z České republiky přišli poděkovat Janu XXIII. a Janu Pavlu II., který po roce 1989 navštívil ČR celkem třikrát, a prosit nové světce za přimluvu, ochranu a pomoc pro naši zemi.

Pro papeže Jan XXIII. byla svatost předsevzetím; již jako mladý bohoslovec napsal, že se chce stát opravdu svatým. Otcovství a srdce pastýře Jana XXIII., jeho srdečnost a vnitřní radost, mu daly označení *dobrý papež a papež radosti*. Jan Pavel II. byl svatořečen pouhých 9 let po své smrti, je označován jako ochránce rodiny, kladl důraz na lidská práva, svobodu svědomí a náboženství. Oblíbili si ho jak věřící tak i nevěřící po celém světě, byl to papež všech národů, papež míru, tolerance a laskavosti. Jan Pavel II. byl bezpochyby mužem modlitby, byl skromný, měl smysl pro humor.

Jak uvedl současný papež, byli to odvážní muži plní odhodlanosti Duchu Svatému a vydali církvi a světu svědectví o Boží dobrotě a Božím milosrdenství. I já rád vzpomínám na tři generální audience, které jsem mohl se svatým Janem Pavlem II. prožít ve Vatikánu, a na jeho pastorační návštěvy u nás, v ČR.

Všichni jsme tak byli svědky jedinečné události, kdy dva živí papežové prohlásili dva zemřelé za svaté. Kež pořád platí jejich „nebojte se“, „otevřete se“ a „následujte svaté“. Světci jsou lidé, k nimž vzhlížíme s velkou úctou. Víme, že jsou Bohu blízko, jejich přimluva má velkou sílu a účinnost, jsou pro nás inspirací na naší cestě k Bohu.

Ing. Pavel Vejskrab, klokotský poutník

Sv. Jan XXIII.

Vlastním jménem Angelo Giuseppe Roncalli se narodil 25. 11. 1881 v Sotto il Monte. Na kněze byl vysvěcen r. 1904, o rok později se stal sekretářem bergamského biskupa Mons. Giacoma Radini-Tedeschiho. R. 1906 začal Roncalli vyučovat v kněžském semináři církevní dějiny, patristiku a apologetiku. R. 1925 byl jmenován apoštolským vizitátorem v Bulharsku a přijal biskupské svěcení. Koncem r. 1934 byl vyslán jako apoštolský delegát do Turecka a Řecka, r. 1944 jako apoštolský nuncius do Paříže. Papežem Piem XII. byl ustanoven kardinálem a jmenován do úřadu benátského patriarchy, kterého se ujal 5. 3. 1953. Po svém zvolení papežem 28. 10. 1958 si vybral jméno Jan XXIII. 25. 1. 1959 ohlásil svolání 2. vatikánského koncilu. Usiloval o podporu míru, což je patrné jak z jeho encyklik, tak z jeho intervence během kubánské krize roku 1962. Pověst Jana XXIII. a obdiv k němu dosvědčují i poslední týdny jeho života, kdy se svět shromáždil kolem jeho lůžka a večer 3. 6. 1963 s bolestí přijal zprávu o jeho smrti.

Jiří Gračka (TS ČBK)

Sv. Jan XXIII.

Karol Józef Wojtyła se narodil ve Wadowicích 18. 5. 1920. Studoval na Jagellonské univerzitě v Krakově, kterou nacisté na podzim 1939 uzavřeli. Od r. 1940 pracoval jako dělník v lomu a poté v chemickém závodě. Navštěvoval tajný kněžský seminář v Krakově. 1. 11. 1946 byl vysvěcen na kněze a poslán do Říma, kde získal doktorát teologie. R. 1948 se vrátil do Polska, působil v několika menších farnostech i jako univerzitní kaplan. 4. 7. 1958 ho papež Pius XII. jmenoval světícím biskupem krakovským. Biskupské svěcení přijal 28. 9. 1958. Dne 13. 1. 1964 byl jmenován arcibiskupem krakovským a 26. 6. 1967 kardinálem. Účastnil se 2. vatikánského koncilu. Před svým zvolením za papeže se také zúčastnil pěti zasedání Synody biskupů. K. Wojtyła byl zvolen papežem 16. 10. 1978. Zvolil si jméno Jan Pavel II., úřadu se ujal 22. 10. 13. 5. 1981 na něj byl na Svatopetrském náměstí spáchán atentát. Zemřel v Římě 2. 4. 2005, v předvečer neděle Božího milosrdenství, již ustanovil.

Jiří Gračka (TS ČBK)

Doudlebská farnost si připomněla výročí první světové války

Na rok 2014 připadá sté výročí od začátku první světové války – události, která tvrdě zasáhla do života našich předků. I když v případě válek se obvykle spíše vzpomíná na jejich toužebně očekávaný konec, sluší se jistě připomenout i její začátek a průběh. Už jen z úcty k mužům, kteří museli narukovat a domů se už nemohli vrátit. Vždyť nebylo vesničky, aby v ní neoplakávali své otce či syny. Není proto správné, že se během minulé politické éry ze všech událostí první světové války každoročně připomínala pouze ruská revoluce z října 1917 (kdo by si nevzpomněl na zkratku VŘSR...), zatímco na padlé se tak nějak zapomnělo.

I když 1. světová válka začala na sklonku června 1914, rozhodli jsme se tuto vážnou událost připomenout během vážné postní doby. Právě v jejím závěru – na pátku neděli postní, zvanou v našem doudlebském kraji lidově „černá“ – slavíme totiž obnovenou jarní pout. Její již čtvrtý ročník připadl letos na 6. dubna.

Slavnostní mši obětovanou za padlé vojiny doudlebské farnosti měl původně celebrovat P. Václav Habart, kanovník českobudějovické katedrální kapituly; ten však nakonec nemohl kvůli náhlé zdravotní indispozici přijet, a tak pozvání našeho duchovního správce P. Tomáše Piechnika našťastí narychlo přijal P. Miroslav Šašek.

Kostel byl opět zcela zaplněn lidmi. Slavnostní ráz mše svaté dotvářel vedle několika krojovaných účastníků i hudební doprovod v podání doudlebského pěveckého sboru.

Na začátek mše svaté zaznělo několik slok písně *Kde domov můj*, upravené ke mši sv. Právě tuto píseň zpívali totiž čeští vojáci na frontě; po skončení války a vzniku nového československého státu se stala i oficiální hymnou.

V mešních přímlovkách pak zazněla i jména 22 padlých mužů z farnosti, která se podařilo zjistit. Mši pak již tradičně zakončila píseň k obrazu Panny Marie Doudlebské a lidová *Aby nás pán Bůh miloval*, za doprovodu dvou dudáků. Před i během mše byla rovněž příležitost k svátosti smíření, kterou mnozí věřící rádi využili.

Celý den bylo možné shlédnout výstavu věnovanou průběhu válečných událostí; mnohé dokumenty a fotografie zapůjčili místní občané.

Odpoledne pak v kulturním domě zahrálo pohádku pro děti loutkové divadlo a po něm následovalo promítání videodokumentu „Vzpomínky na domov“, který zachytil vzpomínky pamětníků.

Celá pouť se určitě vyvedla, čemuž přálo také dobré počasí, jež se i přes nepříznivou předpověď nakonec vydařilo.

Na závěr si ještě zaslouží ocenit, že P. Miroslav přicestoval po odsouzení mše v sousedním Střížově jako pravý poutník pěšky za doprovodu několika dalších osob i s poutní korouhví.

Za farnost Doudleby Jan Šimánek

P. Miroslav slouží mši svatou v Doudlebech.

Krojovaní účastníci doudlebské poutě, pěvecký sbor a P. Miroslav Šašek.

Postní duchovní obnova v Klokotech

V sobotu 5. 4. 2014 se v Emauzích uskutečnila postní duchovní obnova farnosti, kterou vedl P. Tomáš Vyhnálek, OMI, který teď působí ve Vídni. Název *Víra je výhra* je hezký a pravdivý; smyslem odpoledne bylo duchovně se obnovit a připravit na největší křesťanské svátky v roce, na Velikonoce. Po krátkém zahájení následovala adorace před Nejsvětější svátostí, naslouchání Duchu sv., abychom otevřeli svá srdce, duši, své myšlenky a nechali proudit Boží sílu a Boží milosti v nás.

Následovala zajímavá promluva, při níž otec Tomáš použil myšlenky papeže Františka. Přednesené poselství papeže k postní době bylo inspirující, a jak zdůraznil přednášející, nejsou to jen hezká slova, ale měli bychom je brát vážně, přijímat je za vlastní, uskutečňovat a naplňovat ve svých životech. Otec Vyhnálek objasňoval základy Božího života, mluvil o rozlišování duchů, o pokušení, půstu, pokoře,

o nastavení našeho srdce, o modlitbě a častém čtení Písma sv. Doporučoval mít u sebe malé vydání Bible, a když někde čekáme (u lékaře, na vlak, autobus...), přečíst si malý úryvek a přiblížit se k Bohu.

Po přednášce následovala příležitost k svátosti smíření a mše sv. Bylo to postní odpoledne hodnotné, velice dobře připravené a každý si mohl odnést hodně podnětů pro svůj duchovní život a prožívání živé víry ve farnosti.

Ing. Pavel Vejskrab

Některé z myšlenek Svatého otce Františka:

- *Křesťanství bez kříže není opravdové.*
- *Jít cestou pokory a ponížení je jediná cesta církve k věčnému životu a k trvalé radosti, ne k smutku.*
- *Nejtěžší půst je dělat dobré skutky, ne jen si něco odřeknout.*
- *Bůh si naše hříchy také nepamatuje, hříchy jsou minulost, jsou odpuštěny.*

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Dětské vikariátní poutě 2014

Dětská pouť píseckého vikariátu - Po stopách sv. Ivana

V sobotu 10. května se z píseckého vikariátu vydalo na dětskou vikariátní pouť 130 účastníků. Letos jsme netradičně vyjeli mimo vikariát, a to do Berouna a sv. Jana pod Skalou. Začali jsme mši sv. v berounském kostele sv. Jakuba st., patrona poutníků. Přítomno bylo i 30 ministrantů pražské arcidiecéze, kteří měli své setkání. Po mši sv. jsme vyšli na městskou horu zvanou „Medvědírium“. Na oploceném místě zde žijí 3 medvědi - Vojta, Kuba a Matěj ze známého večerníčku Václava Chaloupky, který je sem věnoval. Nyní již jsou to pořádní, velcí medvědi - je jim už 14 let! Místo doupěte mají domek ze železobetonu. Kolem mají velké balvany, na kterých odpočívají za slunečních dnů, dále prolézačku a nechybí ani dva bazény, ve kterých si chladí své rozpálené kožíšky. Kolem je areál pro děti se skluzavkou, houpačkami, pískovištěm a domečky. Nezbytný je i stánek se zmrzlinou a občerstvením. Nedaleko stojí rozhledna, kterou někteří využili k pěkné vyhlídce na město a okolí.

Když si děti pohrály, vydali jsme se zpět na parkoviště k autobusům a přejeli do Sv. Jana pod Skalou. Tam už na nás čekal průvodce, aby nám porozprávěl o prvním poustevníku v Čechách sv. Ivanu. Na tomto místě v jeskyni pod obrovskou skálou žil celých 42 let a zde také zemřel a byl pochován. Později zde byl vystaven kostel a klášter benediktinů. Vybývá zde pramen vody zvané Ivanka. Obsahuje vápenato-hořečnaté soli a je prý léčivý. Toto místo si našlo velkou oblibu poutníků i turistů, kteří si odvázejí celé kanystry této vody. Místo je zasazeno v lesích a mohutných skalách. Na nejvyšší skále je postaven kamenný kříž a je možné si udělat výšlap až k němu. V jeskyni pod kostelem je možné spatřit Ivanovo kamenné lože, kámen s otisky jeho šlépějí nebo kapli, ve které se sloužilo před postavením kostela. Je zde i velká díra ve stropě jeskyně, kudy měli odejít zlí duchové, kteří Ivana velmi sužovali. Když už chtěl odtud odejít, ukázal se mu Jan Křtitel a k obraně před pokušením mu dal kříž s příkazem, aby odtud neodcházel. Když Ivana opět pokoušeli, praštil je křížem, že vyletěli z jeskyně a ve stopě zůstala díra. Po prohlídce se všichni odebrali nedaleko kostela na louku, kde je čekala scénka a soutěže. Hlavní postavy scénky byli Bořivoj a Ludmila, kteří žili v nedalekém Tetíně. Děti se dozvěděly, jak se Bořivoj setkal s Ivanem na lovu, kde mu zastřelil laň, která ho živila svým mlékem. Dále, jak byl pokřtěn on a později i jeho manželka Ludmila. Čemu také dříve Slované věřili, než poznali Pána Ježíše. Jak Ludmila vedla svého vnuka Václava a jak potom byla na Tetíně zavražděna. Následovaly soutěže, kde po splnění úkolu děti dostávaly písmenka do tajenky na svých kartách. Vyšlo slovo „kavyl Ivanův“ - děti měly

řící, co to slovo asi znamená. Je to rostlina lidově zvaná Ivanovy vousy, vyskytující se v těchto místech a je chráněna. Dříve se využívala v čalounictví. Vidět ji všichni mohli na vápenatých skalách a v kostele v jedné váze.

Na závěr děti dostaly od představitelů Bořivoje a Ludmily dřevěnou medailku se sv. Ivanem a požehnání od přítomného kněze a jáhna. Byl to den plný radostných zážitků a rozhodně nebylo místo pro nudu. Všichni účastníci se shodli na tom, že příště pojedou určitě zas. Díky Pánu za pěkné počasí, organizátorům za pečlivou přípravu a zdar celé pouti. -//

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Děni ve vikariátu České Budějovice-město

V pátek 11. dubna 2014 vyrazily děti ze školní družiny ze ZŠ Baarova v Českých Budějovicích na prohlídku klášterního kostela Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí. -ih-

Na Zelený čtvrtek 17. dubna 2014 se konala tradiční Velikonoční dílna v klášterním sále v Českých Budějovicích.

DĚTSKÁ VIKARIÁTNÍ POUŤ KAŠPERSKÉ HORY

sobota 7. června 2014
9-16 hod.

**** ZÁŽITEK PRO CELOU RODINU ****
**** TÉMA: RODINNÁ OSLAVA ****

mše svatá s kapelou *
kázání P. Tomase *
divadlo * hry a zábava *
dárečky *
opékání selátka *
společný oběd *
společný tanec *
překvapení

**ZAČÁTEK A KONEC
V KOSTELE SV. MARKÉTY**

Na Velký pátek 18. dubna 2014 se konala křížová cesta pro děti v Římově.

„TOULKY KRAJEM, KAM PATŘÍM...“

Zveme děti a rodiče na

Dětskou vikariátní pouť z Doudleb do Střížova

v sobotu 31. května 2014

PROGRAM:

- 9.30 Odjezd autobusu z Mariánského nám. v Č. Budějovicích
- 10.00 Registrace a sraz před kostelem sv. Vincence v Doudlebech
- 10.15 Pěší pouť (cca. 3 km) z Doudleb do Střížova
- 11.15 Mše sv. v kostele sv. Martina ve Střížově
- 12.00 Občerstvení z vlastních zásob
- 12.30 Práce na stanovištích - ukázky ručních a řemeslných prací
- 14.30 Taneční vystoupení národopisného souboru z Komařic
- 15.00 Závěr pouti

*Příspěvek na pouť 50 Kč,
příspěvek na dopravu 30 Kč.*

*Bližší informace získáte na Děkanství
u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích
na tel. 721 933 754.*

SVATODUŠNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Římskokatolická farnost Strakonice srdečně zve na svatodušní duchovní obnovu
s P. Mgr. A. Příkaským
na téma

„Proč potřebujeme pomoc Ducha svatého“

v sobotu 7. června 2014 od 14 hod. v kostele sv. Prokopa ve Strakonicih.
Zakončení mši sv. v 18 hod.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Legalizace pobytu cizinců je nyní snadnější

Asistenci při vyřizování povolení k pobytu nabízí Poradna pro cizince a migranty česko-budějovické Diecézní charity. Cizincům ze třetích zemí, kteří pobývají na našem území legálně v režimu Zákona o pobytu cizinců č. 326/1999 Sb., pomáhá *Tatjana Šeráková*, a to přímo na Odboru azylové a migrační politiky MVČR v Českých Budějovicích. Cizincům poskytuje služby základního poradenství (náležitosti jednotlivých žádostí, práva a povinnosti cizinců), asistenci při vyplňování formulářů a tlumočení do ruštiny. Pracovnice poradny je zde k dispozici **každé pondělí a středu od 8 do 12 a od 13 do 17 hod.** To vše v rámci realizovaného projektu „Asistenční služby poskytované cizincům na pracovišti OAMP České Budějovice II.“, který je podpořen Ministerstvem vnitra ČR a bude probíhat celý rok 2014. Tyto aktivity byly odstartovány již v loňském roce. Od června do prosince 2013 byly poskytovány totožné služby za podpory MV ČR s cílem ověřit, zda o asistenci budou mít občané z třetích zemí zájem. Za dobu poskytování služeb v roce 2013 se na Tatjanu Šerákovou obrátilo s prosbou o pomoc 803 občanů z *Ukrajiny, Ruska, Vietnamu, Moldávie, Mongolska, Kazachstánu, Uzbekistánu* a mnohých dalších. Z tohoto důvodu je v realizaci projektu pokračováno.

KONTAKTY:

Mgr. Jana Dvořáková, vedoucí Poradny pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice, tel. 734 435 344, 386 351 125, e-mail: cizinci@charitacb.cz

Tatjana Anatoljevna Šeráková, interkulturní mediátorka na Odboru azylové a migrační politiky MV ČR v Českých Budějovicích, Poradna pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice, tel. 732 250 873, 386 351 125, e-mail: adopce.belorusko@charitacb.cz

Mezinárodní den Romů

Každoročně 8. dubna slaví Romové na celém světě Mezinárodní den Romů. Připomínají si tak historicky první světový kongres Mezinárodní romské unie, který se konal poblíž Londýna v roce 1971.

Oslavy v Českých Budějovicích organizovaly společně dvě organizace – Městská charita České Budějovice a Salesiánské středisko dětí a mládeže. Projekt byl podpořen Krajským úřadem Jihočeského kraje. Místo konání bylo již tradiční, a to na zahradě Salesiánského střediska ve Čtyřech Dvorech.

Program celého odpoledne začínal v 15 hod. a byl velice pestrý. Lákadlem programu byly aktivity a disciplíny pro děti, které si mohly za-

běhat slalom s koňmi na tyči, hodit na cíl podkovou, vyzkoušet chůdy, kriket nebo hmatové pexeso.

Pokud se někdo chtěl výtvarně realizovat, nebyl problém; přichystáno bylo malování masek a vyrábění romské vlajky z krepového papíru. Pro ty úplně nejmenší byl přichystán dětský koutek, ve kterém se daly najít nejrůznější předměty a hračky.

Samozřejmě nesměl chybět program pro mládež a dospělé. O ten se postaraly děti z Nizkoprahového zařízení pro děti a mládež V.I.P. se svým famózně nacvičeným vystoupením, které sklídilo obrovský potlesk a pochvalu. Dále pak s krásným vystoupením děti ze Salesiánského střediska mládeže v podobě tradičních zpívanek. Ani to, že se vyplnila deštivá předpověď počasí, neodradilo diváky od tak báječných vystoupení.

Program byl podbarven vystoupeními romských kapel, které zpívaly a hrály tradiční romské písně. V jednu chvíli je vystřídal moderní vystoupení beatboxerů a breakdancerů, které sklídilo veliký ohlas u obecnosti.

Nutno se zmínit o velikém lákadle celého programu. Závěrečné požehnání v kostele. Jedním slovem shrnuto - báječné! Do kostela šli i ti nejmenší, mohli napsat svá trápeníčka a tak se jim ulevilo.

Tato akce byla jasným důkazem výborné spolupráce jak Městské charity České Budějovice a Salesiánského střediska dětí a mládeže, tak dobrovolníků, praktikantů a všech pomocných sil. Všechno jde, když se chce, a ještě k tomu dobře!

Na děkujeme samozřejmě sponzorům a donátorům a také všem, kdo se na tomto dni podíleli!

Městská charita Č. Budějovice

DIECÉZNÍ CHARITA ČESKÉ BUDĚJOVICE

pořádá do 6. června 2014

pro národnostní menšiny Čechů a Slováků v Tileagdu v Rumunsku

SBÍRKU TRVANLIVÝCH POTRAVIN, DĚTSKÝCH HYGIENICKÝCH A ŠKOLNÍCH POTŘEB

Trvanlivé potraviny: těstoviny, rýže, zeleninové, ovocné a masové konzervy, paštiky, instantní polévky a kaše, cukr, mouka, oleje, pudinky, čaj, káva, piškoty, sušenky, apod.
Dětské hygienické potřeby: jednorázové pleny, odsávačky mléka, dudlíky a příslušenství, nosní odsávačky, sterilizátory apod.

Školní potřeby: psací, rýsovací a výtvarné potřeby, sešity, obaly, penály, kalkulačky apod.

Sběrné místo: Diecézní charita České Budějovice, Kanovnická 16 (zvoňte na zvonek „asistentka“)

Kdy: do 6. června 2014, pondělí-pátek od 8 do 16 hod.

Jak se sbírka dostane do Tileagdu: Diecézní charita ČB dlouhodobě spolupracuje s Charitou Rumunsko, humanitární pomoc odjede v květnu a v červnu.

Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka Diecézní charity Č. Budějovice, tel.: 386 353 120, 604 203 230, e-mail: cermakova@charitacb.cz, www.dchcb.cz
Roman Tlapák, vedoucí Humanitární a rozvojové pomoci tel.: 386 353 120, 732 474 234, e-mail: tlapak@charitacb.cz, www.dchcb.cz

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

LIDÉ BEZ DOMOVA SEHRÁLI PAŠIJE

Ježíš poplivaný, vysmíváný, bičováný, nespravedlivě odsouzený... Ježíš bez domova. Jak mnohé z toho mají lidé z Domu sv. Pavla sami prožité. Snad i proto secvičili a zahráli Pašije.

Pašijové hry zahráli v pátek před Svatým týdnem českobudějovíčtí bezdomovci spolu s dobrovolníky a zaměstnanci Městské charity Č. Budějovice před českobudějovickou katedrálou. Dva měsíce příprav stály za to. Přestože zde rozhodně nešlo o profesionální výkony, ukázalo se nakonec, že mají skutečně nejen nadšení, ale i talent. A tak šlo opravdu o velice silný emotivní zážitek.

J. H.

Benefiční koncert Štěpána Raka byl pro posluchače nezapomenutelným zážitkem

Dne 12. 4. 2014 se v prostorách milevského kláštera uskutečnil benefiční koncert kytarového virtuosa Štěpána Raka. Výtěžek koncertu činil krásných Kč 11.600,- a bude bezesbýtku využit na podporu provozu Domova sv. Alžběty pro matku a dítě, který na Písecku provozuje Farní charita Veselíčko. „Rádi bychom poděkovali panu profesorovi Rakovi za úžasný zážitek, který jsme prostřednictvím jeho umění mohli prožít. A především za to, že svým počinem podpořil naši malou, ale v dnešní době stále více potřebnou organizaci. Děkujeme také milevskému klášteru, že umožnil ve svých prostorách koncert uspořádat. Poděkování patří i všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci (zejména sdružení Round Table Písek a Farní Charitě Milevsko) a těm, jež se zúčastnili koncertu a podpořili tak naši sociální službu,“ říká ředitelka Farní charity Veselíčko paní Marie Sádlová.

M.S.

Poradna pro cizince se připojila ke čtení proti rasismu

Ve dnech 23.-25. 4. 2014 proběhl v Českých Budějovicích festival „Literatura žije“, do něhož se zapojila i Poradna pro cizince a migranty, kterou provozuje českobudějovická Diecézní charita.

Ve čtvrtek 24. dubna se konalo „Čtení proti rasismu“. Před koncertní síní Otakara Jeremiáše četli cizinci ukázky z literárních děl autorů ze svých rodných zemí a ve svém rodném jazyce. Na místě byl k dispozici také český překlad předčítaných děl. Mezi přednášejícími byla i pracovnice Poradny pro cizince, která pochází z Kazachstánu, a klienti Poradny, jejichž rodnou zemí je Ukrajina a Kyrgyzstán. Smyslem bylo představit literaturu z různých koutů světa a reprezentovat prostřednictvím literárních ukázek svou zemi a kulturu.

Festival nabídl prostor pro vzájemné poznání a navázání kontaktů lidí různých národností a k sdílení zkušeností. Kvůli stavebním úpravám vozovky v těsné blízkosti místa a tím způsobenému velkému hluku, který rušil čtenáře i posluchače, se akce přesunula k Černé věži.

J. D.

Zástupci charit se sešli ve Štěkní

Jako každým rokem se sešli pracovníci a dobrovolníci charit českobudějovické diecéze na duchovních cvičeních, i tentokrát pod vedením P. Josefa Čupry, SJ, a to u sester Congregatio Jesu ve Štěkní.

Čtyři dny se mohli účastníci z Českých Budějovic, Vimperku, Týna nad Vltavou, Kamenice nad Lipou, Strakonice, Horažďovic a Tábora zastavit, vyslechnout přednášky, prožít adorace, společnou křížovou cestu a růženec. Každý den byl zakončen mší sv. Po celou dobu měl každý možnost duchovního rozhovoru a svátostní smíření.

Děkujeme P. Josefu Čuprovi, SJ za dlouhodobé vedení a sestrám Congregatio Jesu za zázemí a péči. Těšíme se na adventní duchovní obnovu, která proběhne 27.-30. 11. 2014

Michaela Čermáková,
ředitelka Diecézní charity Č. Budějovice

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Jak roste láska v rodinách v naší diecézi?

V minulých číslech Setkání jsme informovali o programu Diecézního centra pro rodinu s názvem „Aby rostla láska v naší rodině“. Přehoupl se měsíc, a my jsme se setkali o neděli Božího milosrdenství s rodinami v Katovicích a čerstvé zážitky máme s rodinami v Sušici. Měli jsme radost, že se zde rodiny zásluhou P. Tomase van Zavrela a i kapucínů z kláštera mají možnost setkávat, a čerpat tak sílu pro duchovní růst rodin, růst vzájemné lásky i pro každodenní úkoly v rodině. Dostalo se nám na obou místech velice milého přijetí, a tak se o vše chceme se čtenáři Setkání podělit, a to slovem i obrazem. Z Katovic přišly obrázky a ze Sušice k obrázkům přibýly navíc hned dva ohlasy účastníků.

-dcr-

Setkání rodin na Sušicku

Dne 11. 5. 2014 se v Sušici uskutečnilo 2. setkání rodin z místní farnosti a přilehlého okolí v klášteře u kapucínů.

Na téma „Láska a vztahy v rodině“ měli přednášku manželé Poláčkové - odborníci z Diecézního centra pro rodinu, které jsme mezi námi rádi přivítali. Jejich přednáška byla poutavá a naučná. A aby rodiče měli na přednášku klid, probíhal souběžně doprovodný program pro děti a mládež, který vedly pracovnice z DCM. Společně jsme prožili příjemnou neděli, přičemž jsme zároveň oslavili Den matek.

Na závěr byly samozřejmě chvály a díky k našemu Pánu.

Na další setkání, které bude na podzim, se již těšíme.

J. + V. Melkusovi

Setkání rodin na Sušicku

V neděli 11. 5. 2014 jsme se zúčastnili 2. setkání rodin ze Sušicka. Tentokrát bylo připraveno na téma LÁSKA V RODINĚ.

Společně jsme začali v 9 hod. mši sv., během které k nám promluvil pan jáhen Poláček, jeden z pozvaných hostů. Se svou manželkou, paní psychologkou Alenkou, nás pak tímto setkáním provázeli až do konce.

Po mši svaté jsme se přesunuli do kláštera kapucínů. Mládež si odvedli zkušení dobrovolníci a pomohli jí rozpomenout se, jak se hraje např. na schovávanou, jaké je to zadovážet si na dětském hřišti. Mladší děti měly rovněž oddělený program vedený paní Fürstovou a její kolegyní, a tak jsme mohli pozornost plně upřít na přednášku „Láska v rodině“.

Co nám nejvíce utkvělo: Technické vymoženosti ovládáme stále lépe, v základních lidských skutečnostech a vztazích se orientujeme stále méně. Býváme v pokušení zkratkovitě používat jen „hadí mozek“ (reagovat únikem nebo agresí) a vyřazovat mozkovou kůru, kde by se

Pokračování na 13. straně.

Doma se chceme mít tolik rádi, kolik je tu srdíček - Katovice.

Ale to se nám nějak kazí - ti krokodýli se do sebe ale pustili! Katovice.

Na konci to dobře dopadlo - už víme, jak na ně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 12. strany.

měly naše reakce dotvářet rozumem a srdcem. Každá rodina je jedinečná. Na vedení rodiny a výchově dětí se vždy nějak odráží zkušenost rodičů z původních rodin. Každý z rodiny má mít možnost být sám sebou, projevit (přijatelně) své emoce...

Po obědě vedla paní Alenka společný program pro děti a rodiče. Pomocí plyšových krokodýlů nám vštipila: Zachová-li se někdo uprostřed nás jako krokodýl a „zmocní se“ druhého, je třeba říci „dost“ a poskytnout mu v náhradu „kost“. Následovala adorace a chvály Nejsvětější svátosti s kytarovým doprovodem a zpěvem. Neopomenul se ani Svátek matek, a tak muži v modlitbě děkovali svým ženám a modlili se za ně. Každá byla obdarována kytičkou.

Děkujeme Vám za toto milé setkání, otče Tomáši, otče Serafine, manželé Poláčkoví, paní Füstrová s kolegyní, mladí z Budějovic a ze Sušice!
Lejskovi ze Sušice

Modlitba s P. Tomasem.

NÁRODNÍ POUŤ RODIN

Slíbili jsme, že budeme přinášet aktualitu k Národní pouti, tentokrát přinášíme krátký list otce biskupa Vojtěcha, který má v rámci České biskupské konference rodiny na starosti. Nechme se jím inspirovat do každého všedního dne.

Milí přátelé,

číslo tři se po vzoru Svaté Trojice, Boha ve třech osobách, stalo přímo i nepřímou určitou symbolikou, oslovující a ovlivňující mnoho věcí. V pohádkách se Popelka raduje ze tří oříšků, Honza dostává tři královské úkoly, kouzelná babička či dědeček plní tři přání, princezny většinou bývají tři sestry – a dalo by se ještě pokračovat.

Svatý otec František při letošním svátku sv. Valentina v promluvě k desítkám tisíc mladých lidí uvedl tři slova, která mohou pomoci k prožití dlouhého a spokojeného manželství. Volně se dají přeložit jako: Prosím. Děkuji. Promiň.

Přijmeme tato slova nejen do svého slovníku, ale především do svého srdce, do svých vztahů. Možná budete překvapeni, jaká kouzla, a to nikoliv pohádková, mohou způsobit.

V modlitbě provází

+ biskup Vojtěch Cikrle

Novinkou jsou rovněž webové stránky Národní pouti rodin - <http://www.narodnipouti.cz>, kde se budou objevovat novinky týkající se poutě. Zde najdete i plakát s podrobnějším programem poutě.

-dcr-

V Sušici mají děti andílky; krokodýl, i když plyšový, vnese přece jen trochu nejistoty...

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU PŘIPRAVUJE...

Víkend pro celou rodinu 13.-15. 6. v klášteře na Nových Hradech. Pozvání přijala PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD. z Prahy s tématem *Milosrdenství v rodině možné a dokonce žádoucí*. Tentokrát začíná host obnovu pro rodiny již v pátek večer. Navazující dopolední přednáška v sobotu je určena zvláště pro rodiče (zajištěno hlídání dětí), odpoledne se můžete těšit na program pro celou rodinu. *Neváhejte s přihláškou přímo z webových stránek* <http://www.dcr.bcb.cz>

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s Mons. Alešem Opatrným s názvem „Boží království u nás doma“ 10.-16. 8. v Dobré Vodě u Hartmanic. Bude pamatováno duchovní i odpočinkový program jak pro rodiče, tak pro děti. Na programu budou přednášky, rozhovory ve skupině i v manželské dvojici, sdílení zkušeností i odpolední společný čas pro celou rodinu. Hlídání dětí v době

samostatného programu rodičů zajištěno.

Dobrá Voda u Hartmanic leží v krásné přírodě, nabízí se velké množství výletů. Objekt k ubytování leží vedle kostela sv. Vintře, kde je umístěn pozoruhodný skleněný oltář výtvarnice ze Zbraslavi u Prahy, Vladimíry Tesařové, v sousedství je židovské muzeum Dr. Šimona Adlera. **Jsou ještě volná místa! Více informací a přihlášky** na <http://www.dcr.bcb.cz>

Národní poutí rodin ve Žďáru nad Sázavou se chystá na sobotu **30. 8. 2014**. Rodiny, rezervujte si tento termín. Program začne již v pátek večer mší svatou na Zelené hoře s večerním koncertem a Nikodémovou nocí. Hlavní program začne na 1. nádvoří kláštera (zámku) v sobotu ráno v 9.00 hod. Mše svatá bude na hlavním pódiu v 10.30. Pak už bude pestrý program až do pozdního odpoledne. Více informací na <http://www.dcr.bcb.cz>

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Čas radostí i zkoušek

Myslím, že měsíc květen je plný nadějí spojených nejen s přírodou, která svědčí o tom, že život - a jeho síla - je opravdu mocný a krásný v nejrůznějších projevech, ale vyvěrajících také z odhodlání, nové energie a zaslíbení toho, co všechno bude v těchto podmínkách možné dosáhnout a uskutečnit.

Z druhé strany je tato (někdy možná až nerealistická) přebujelost energií krocena tím, že mnoho mladých lidí prožívá zápasy spojené s ukončením semestru nebo dokonce školy. Ano, vstupujeme do času, kdy přicházejí nejen maturity a absolventské práce, ale také zkoušky opakující se semestr co semestr.

Vrcholí také další z **Kurzů pro animátory**, který bude po dvouletém setkávání završen posledním květnovým víkendem.

V ohlédnutí za uplynulým měsícem se radujeme ze společné **oslav Velikonoc** na DCŽM Ktiš, kde se ve dnech následujících setkávali mladí velmi spontánně a prožívali jsme tak společné chvíle modlitby, práce i zábavy.

Mladí lidé z píseckého vikariátu měli **Večer mladých v Kovářově**. Z Pelhřimovska pak prožili další z tematických víkendů pod názvem **CHRIST-LIFE**, tentokrát věnovaný osobě Duha svatého a rozměru služby v životě křesťana. Před námi je **Svatodušní obnova** (30.5.-1.6. DCŽM Ktiš) a také **pracovní víkend** (13.-15.6.). Zároveň vrcholí příprava mnohých letních a prázdninových aktivit, do kterých je zapojeno mnoho mladých lidí.

Rád bych ještě upozornil na letní **Celostátní setkání animátorů**, které proběhne v Třešti ve dnech 17.-23.8.2014. Jedná se o kvalitní program především pro ty, kdo už ve víře mají nějakou zkušenost a chtějí by se dále rozvíjet. Do konce května je pro zájemce snížený účastnický poplatek. Stojí za to mládež z našeho okolí o tom informovat a povzbudit. Informace i přihlášky naleznete na csa2014.signal.cz nebo na našem telefonu: 731 402 807.

V tomto čase zkoušek, příprav i radosti ze života chceme mladé lidi provázet prosbou, aby je Duch svatý vedl a naplňoval svou moudrostí!

Roman Dvořák, ředitel DCM a DCŽM

Animátoři na cestách

Animátorský kurz nám spěje k úplnému závěru, na začátku května proběhl již předposlední víkend. Abychom poznali ještě nějaké další místo naší diecéze, vyrazili jsme do Mirovic nedaleko Přísku. Protože jsou naši animátoři už dost zkušení, velkou část programu (hry, modlitby, reflexe...) si byli schopni přichystat sami. Páteční večer jsme postupně přijížděli rovnou na místo a zkoumali prostory místní fary, které nám byli k dispozici. Po úvodních hrách nás čekala poutavá přednáška P. Tomáše Paradiče o svátosti eucharistie. Společně jsme se zamýšleli „Co nebo kdo je pro nás eucharistie?“

Pokračování na 15. straně.

Ohlédnutí za Diecézním setkáním mládeže

Ve dnech 11.-12. dubna 2014 proběhl v Českých Budějovicích další ročník Diecézního setkání mládeže.

Program začal v pátek v 17 hodin mší sv. v kostele Svaté Rodiny, který těsně sousedí s Biskupským gymnáziem, kde jsme byli ubytováni. Po krátké pauze na večeři následoval komponovaný večer nazvaný *Pro Tebe a pro Boha*. Školské sestry nás za doprovodu kapely Biskupského gymnázia vedly modlitbou, při které zazněla i katecheze vojenského kaplana P. Jana Böhma a svědectví dvou mladých kluků o jejich cestě k víře a životu s Bohem. Na společný večer navazovala adorace a nabídka volitelných programů. Mnozí zůstali v tichu v kostele, či využili možnosti svátosti smíření. Jiní zavítali do čajovny připravené třeboňskou mládeží, zamířili do tělocvičny k florbalovému klání nebo se pobavili u deskových her. Na závěr večera jsme se opět sešli v kostele a první den setkání završili modlitbou kompletáře.

V sobotu nás čekala hlavní část programu Diecézního setkání mládeže, které se po několika letech vrátilo do nově zrekonstruované katedrály. Při vstupu nás písněmi vítala pelhřimovská kapela PM-ka. Pak už se objevila moderátorka Ester a mile pozdravila všechny účastníky, biskupa Pavla Posáda a administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře, který svým slovem zahájil program. Po krátké a vtipné aktivitě, při které se představili účastníci ze všech vikariátů, následovala katecheze biskupa Pavla Posáda inspirovaná mottem setkání: „*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*“ (Mt 5,3)

Zaujatí posluchači byli možná překvapeni, když po skončení katecheze začali mezi lavicemi procházet kaplani pro mládež, aby si je odvedli do svých skupinek. Hlouchy se rozmístily po katedrále i v přilehlém okolí a začali

diskutovat nad tématem - nad tím, jak vnímají chudobu. Za úkol měli vymyslet dotazy pro otce biskupa, na které pak vážně i s vtipem odpovídal. Dopoledne jsme završili společnou mši svatou.

Pak už jsme spěchali na oběd do jídelny gymnázia a jako každý rok jsme si výtečně pochutnali. S dobrým pocitem jsme se rozcházeli učeben s různými tematickými skupinkami.

A už se blížila čtvrtá hodina odpolední a s ní i vyvrcholení celého setkání. Tam, kde jsme začali, sešli jsme se i ke společnému závěru. Opět v kostele Sv. Rodiny, opět s kapelou Elaion.

Zazněly pozvánky na akce, poděkování všem, kdo na setkání přijeli, i těm, kdo se podíleli na přípravě. Svůj pozdrav nám poslal i emeritní biskup Jiří Paďour. Při odchodu jsme dostávali na památku malé dárečky - zvýrazňovače, abychom podle výzvy papeže Františka zvýraznili v našem životě blahoslavenství.

Máme radost, že se setkání vydařilo.

Terezie Beránková

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Velikonoce na Ktiši

I letošní Velikonoce jsme mohli na Ktiši oslavit trochu jinak, než jak jsme zvyklí ze svých farností. Krásně jsme zde mohli prožívat jak obřady velikonočního tridua, tak trochu práce, vymyšlení programů, ale hlavně jsme mohli poznat spousty nových mladých přátel.

Na Zelený čtvrtek jsme začali slavnostní večerí, kdy jsme měli pečeného berana s hořkými bylinami a nekvašenými chleby. Po večeri jsme měli volno a také nácvik na liturgii.

Po mši svaté ve farním kostele, společně s místními farníky, kteří s námi prožívali celé triduum, následoval průvod do kaple v Diecézním centru života mládeže, kde byla již připravená getsemanská zahrada. Po krátké modlitbě následovalo celonoční bdění. Toto bdění jsme si štafetově předávali po celou noc. Byla to chvíle, kdy každý z nás mohl být sám před svatostánkem a činit to, co chtěl Ježíš po apoštolech - bdít s ním.

Po celý Velký pátek byla možnost stravování dobrovolná; díky tomu byl pro ty, kteří nesnídali, posunut budiček. Po ranní společné modlitbě v již neozdobené kapli jsme se rozdělili do čtyř skupinek, kde jsme se zamýšleli nad křížovou cestou. A také jsme ke každému zastavení měli vymyslet nějakou úvahu či prosbu, jak se jednotlivé zastavení může týkat dnešního mladého člověka. Po obědě (dobrovolném) jsme zhruba ve dvě hodiny odpoledne vycházeli na křížovou cestu v lesích nad Ktiší. Cestou jsme nesli kříž, o který jsme se střídali. Když jsme došli na místo křížové cesty, pomodlili jsme se ji, a to tím způsobem, že každá skupinka u jednot-

livých zastavení prezentovala to, co vymyslela dopoledne.

Po návratu následovaly velkopáteční obřady. Když jsme se vrátili zpět do centra a lehce se občerstvili, proběhla hra, při níž jsme mohli prokázat nejen znalosti o centru, ale také si mohli vyzkoušet svou šikovnost ve skládání básní. Po večerní modlitbě již každý rád po náročném dni šel spát.

V sobotu po ranní modlitbě a snídani následovala práce. Byli jsme rozděleni do více skupin s různými úkoly: někteří skládali dřevo, jiní dělali terénní úpravy a další sázeli stromky.

Po obědě a odpolední siestě následovalo zamýšlení nad Bílou sobotou. Nejprve kratičkou meditací otce Romana, poté každý sám, v tichu. Byla možnost jít kamkoliv ven. Vzhledem k tomu, že bylo hezké počasí, někteří to využili k procházce. Jiní se šli modlit do kostela k Božímu hrobu, který byl otevřen.

Po silentiu byl nácvik a příprava vigilie. Po večeri byla chvíle volna, kdy jsme si mohli povídat, hrát hry, či jinak se zabavit. Den zakončila modlitba slavnostních nešpor v kostele. Byly zpívané, navíc při kantiku k Panně Marii šel každý dát zrníčko kadidla na rozpálené uhlíky do Božího hrobu. Jelikož nás ve 4 hodiny ráno čekala vigilie, šli jsme rychle spát.

Při vigilií jsme byli téměř všichni zapojeni, což dalo úplně jiný rozměr našemu prožití nejslavnostnější liturgie v roce. Po skončení mše nám byla rozdána přáníčka, která jsme vhodili do každé schránky v obci, abychom se rozdělili o naši velikou radost ze zmrtnýchvstání Krista. Po návratu jsme ještě mohli vyjádřit svou radost díky a chválami před snídání, která byla hodně slavnostní - a hodně velká. Když jsme se dostatečně najedli, přesunuli jsme se ven, kde pro nás tým připravil hru, při níž jsme nejdříve měli překonat sedm různých nástrah, které nás mohou potkat, a pak pantomimicky ztvárnit biblické příběhy.

Následoval odpočinek, který každý využil jinak - ať už k doplnění spánku nebo k odreagování u volejbalu. Po obědě následovalo tradiční pletení pomlázek a barvení vajíček. Na večerní mši svaté jsme mohli přivítat mezi nás dalšího křesťana, malého Tomáška. Večer byl volný, s volnou zábavou.

Po pondělní snídani a tradiční nadílce, která byla letos trochu netradiční, jelikož jsme si my, kluci, museli pro výsluzku dojít na hřiště a sundat ji z plotu, následovala reflexe celého víkendu a mše svatá. Následoval úklid, oběd a závěrečné loučení.

Akce byla opravdu krásná a pestrá i tím, že různé lidi přijížděli a stejně také odjížděli postupně, počet byl hodně flexibilní. I přesto se každý mohl aktivně podílet na tvorbě programu, což bylo dobré, protože jaké jsme si to udělali, takové jsme to měli. A měli jsme to výborně.

Standa Štangel

Pokračování ze 14. strany.

V sobotu jsme se zabírali Novým zákonem a trochu více pronikli do Skutků apoštolů, Pavlovských a dalších listů a knihy Zjevení. Odpoledne jsme si pak udělali stručný vhléd do Dějin církve a pověděli si něco o Historii a významu Světových dnů mládeže. V podvečer jsme prožili mši spolu s místními farníky, krásné bylo, když s námi babičky po skončení poseděli v kapli a společně jsme zpívali. Večer jsme měli naplánovaný táborák, ale kvůli deštivému počasí jsme byli nuceni zůstat zalezlí uvnitř. Což se ukázalo jako skvělé řešení, měli jsme čas vzájemně si popovídat, zahrát si hry, při kterých jsme se nově poznali a diskutovat a doptávat se na to, co nám nebylo jasné.

V neděli jsme společně s farností slavili mši svatou v místním kostele a po reflexi, úklidu a výborném obědě jsme se začali chystat na cesty domů.

Celý víkend nám výborně vařili (a všemožně nás podporovali) paní z místní farnosti, za což jim patří velký dík.

Byl to krásný víkend, kdy jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací, načerpali další zkušenosti a ještě trochu víc se vzájemně poznali. Už se těšíme na další setkání.

Terezie Beránková

ZVEME:

Svatodušní obnova na Ktiši

30. 5.-1. 6. DCŽM Ktiš

Christ-life (Jindřichohradecko)

30. 5.-1. 6. Třeboň

Svatodušní večer Soběslav

7. 6. Soběslav

Pracovní víkend na Ktiši

13.-15. 6. DCŽM Ktiš

Jam.days

9.-12.7. DCŽM Ktiš

Exercicie pro vysokoškoláky a cetileté

5.-9. 8. Lomec u Vodňan

Celostátní setkání animátorů

17.-23. 8. Třešť (csa2014.signaly.cz)

Více informací o chystaných akcích na www.dcm.bcb.cz

Nadace ČEZ darovala dětem novou učebnu

V rámci zahájení nové cyklistické sezony na jihu Čech se uskutečnila charitativní akce „Oranžové kolo Nadace ČEZ“. Děti, dospělí i senioři tak mohli šlápnout do pedálů a „vyšlapat“ peníze pro dvě neziskové organizace, Domov sv. Anežky z Týna nad Vltavou a českobudějovické Salesiánské středisko mládeže. Dohromady se podařilo získat přes 100 tis. Kč.

Nadace ČEZ a krajský úřad Jihočeského kraje uspořádaly velkolepé zahájení cyklistické sezony. Řada cyklistů se v sobotu 19. 4. vydala na zahajovací jízdu z Českých Budějovic k jaderné elektrárně Temelín. Pro návštěvníky byl u JE Temelín připraven po celé odpoledne bohatý doprovodný program – soutěže pro děti, divadlo, písničky, hasiči a zlatý hřeb odpoledne byl koncert skupiny Divokey Bill.

V rámci odpoledne mohli děti, rodiče i senioři usednout na jednu minutu na speciálně upravené kolo. Metry, které na tomto kole ujeli, byly hned přepočteny na peníze. „Jsem rád, že nás Nadace ČEZ a úřad Jihočeského kraje vybrali a zařadili do této charitativní akce a že jsme si obdrželi peníze museli zasloužit – vyšlapat,“ říká ředitel Salesiánského střediska mládeže Ing. Tomáš Rádl a dodává: „Je to forma, která je mi blízká, neboť se sešlo mnoho dětí a dospělých, kteří chtěli udělat něco pro druhé, pro své zdraví a přitom se i pobavit a zažít legraci.“

Částka, kterou účastníci „Oranžového kola Nadace ČEZ“ společně pro Salesiánské středisko mládeže vyšlapali, byla úctyhodných 51.367 Kč. Peníze budou použity na vybavení nové učebny pro děti. V tradiční nabídce Salesiánského střediska mládeže se již několik let objevuje program „Doučování“. Za dobu trvání tohoto programu jím prošly stovky dětí a mladých lidí, kteří potřebovali se školní látkou pomoci. Jak říká koordinátorka tohoto programu Lenka Kolářová, „o tento program je stále větší a větší zájem, jistě je dáno dlouho-

letou tradicí, úspěchy dětí, které tímto programem prošly a zlepšily si své školní výsledky, ale i díky individuální práci našich dobrovolníků s každým dítětem.“ Finanční dar bude použit na vybavení nové učebny právě pro „Doučování“. „Práce s dětmi a mládeží je běh na dlouhou trať, přesto jsem ráda, že organizace, jako je Salesiánské středisko mládeže, se před více jak 20 lety na tuto trať vydalo,“ dodává Lenka Kolářová.

Od letošního září se otevrou programy Salesiánského střediska mládeže i v nových prostorách Komunitního centra Máj. Do tohoto centra se přesune i program „Doučování“, kde díky Nadaci ČEZ vznikne úplně nová učebna. Návštěvníci tak budou moci od začátku školního roku najít Salesiánské středisko mládeže na obou místech. V současných prostorách na „Čtyráku“ (E. Destinové 1) zůstanou pouze zájmové kroužky, a to především ty technicky náročnější – např. horolezecký, keramický, aj. Z kapacitních důvodů se ze stávající budovy přesune do Komunitního centra Máj i personální zázemí Střediska (ředitel, ekonom, pedagogičti a sociální pracovníci a další).

Bc. Ondřej Trojek
ondrej.trojek@sasmcb.cz

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE

Emy Destinové 1, 370 05 České Budějovice
Tel.: 385 341 877

e-mail: sasmcb@sasmcb.cz, www.sasmcb.cz

Bankovní spojení: 108 200 2660/5500

IČ: 62537601, DIČ: CZ62537601

DOCHÁZECÍ EXERCICIE V KLOKOTECH na téma

JAK SE OTEVŘÍT BOŽÍ POMOCI
s P. Martinem Sedloněm, OMI

28.-30. 5. 2013

(duchovní obnova a příprava
na oblétskou pouť)

STŘEDA 28. 5.

17 hod. začátek farní mši sv.
18-19.30 přednáška

ČTVRTEK 29. 5. - PÁTEK 30. 5.

9-11.30 dopolední blok
11.30-14 prostory Emauz
k dispozici k osobní
meditaci, duchovnímu
rozhovoru,
občerstvení z vlastních zásob
14-16.00 odpolední blok
17.00 mše sv. s tematickou
promluvou
18-19.30 setkání s dotazy
nejen k tématu

SOBOTA 31. 5.

11.00 mše sv. – oblétská pouť

Je možné se zúčastnit i pouze
části programu!

Srdečně zve
Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU

Sociální práce tváří v tvář utrpení a smrti

Vzdělávací kurz pro kaplany, pasto-
rační profese a další zájemce

Výuka je rozdělena do dvou
dnů, a to **31. května** a **7.**

června. Účastníci získají zá-
kladní znalosti o reflexi utr-
pení a smrti a kompetence
pro vlastní/osobní reflexi utrpení a smrti,
včetně základních informací a kompetencí
pro doprovázení nemocných a umírajících
a o spolupráci s pastoračními profesemi
při poskytování sociálních služeb nemoc-
ným a umírajícím.

Kurz je akreditovaný MŠMT.
Cena je 800 Kč.

Příhlášky posílejte na e-mail:
machulovah@tf.jcu.cz

POZVÁNÍ DO KLOKOT

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

sobota 31. května 2014

POUŤ U PŘÍLEŽITOSTI
SLAVNOSTI SV. EVŽENA
DE MAZENOD,zakladatele Misionářů oblátů
Panny Marie Neposkvrněné

- 11:00 Eucharistie (o. Vlastimil),
hudební doprovod Komunita
vtěleného slova (Plzeň)
- 12:30 společné občerstvení
(poutní dům Emauzy)
- 13:30 „Hodinka s KVS“
- 15:00 modlitba chval (kostel)
- 17:00 farní mše sv.
- 18:00 koncert souboru ALLA BREVE

1. ČERVNOVÁ SOBOTA

7. června 2014

s P. Petrem Plášilem z Tábora

PANNA MARIA A DUCH SVATÝ

- 16.00 modlitba Klokotských
zpívaných hodiniek
- 16.30 růženec a svátost smíření
- 17.00 mše svatá
- Poté svátostné požehnání a poutí
ke kapli Dobrá Voda

MALÁ POUŤ
K NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI
PANNY MARIE

14. června 2014

P. Jan Kuník z Rožmitálu p. Tř.

- 16.00 Klokotské hodinky
- 16.30 modlitba růžence
- 17.00 mše svatá
- 18.00 táborák

POZVÁNÍ DO KLOKOT

- 25. 5. (neděle) v 16 hod.
Řeckokatolická mše sv.
- 27. 5. v 17.45 hod.

Setkání seniorů – Svatořečení papežů
Jana XXIII. a Jana Pavla II.

- 30. 5. (pátek) v 17.45 hod.

Venkovní klokotská křížová cesta

- 6. 6. (1. pátek) Celodenní adorace
v kostele 11-16.30 hod.

17.30-18.45 - adorace s modlitbami a zpěvem
18.45-20.30 - tichá adoraceAdorace a svátost smíření v kostele každý
pátek 17.30-20.30 hod.

- 11. 6. (středa) v 17.45 hod.

Emauzy – posezení u čaje nad Bibli

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Mgr. Miroslav Šašek, České Budějovice,
oslaví 13. června 2014 své čtyřicáté narození.P. Mgr. Petr Plášil, Tábor, oslaví 8. června
2014 své padesáté narození.Mons. Prof. Dr. Karel Skalický, Th.D., České
Budějovice, oslaví 20. května 2014 své osmdesáté narození.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Mgr. Michal Pulec, Vimperk, oslaví 5. června
2014 desáté výročí kněžského svěcení.P. Andrzej Urbisz, Křemže, oslaví 21. května
2014 dvacáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Vladimír Vlček zemřel 1. května 2014 v Ševětíně ve věku 90 let. Pohřben byl 9. května 2014 na hřbitově v Ševětíně.

R. I. P.

-acebb-

POSLEDNÍ VRCHOL

Projekce filmu o španělském knězi Pa-
blu Domínguezovi v českobudějovickém
kině KotvaNení dnes lehké najít v médiích modely
dobrých kněží. La Última Cima ukazuje typ
kněze, o kterém nikdo nemluví: anonymní
kněze, kteří slouží Bohu tím, že slouží dru-
hým.Životní příběh španělského kněze Pabla Do-
míngueze, který v čase mezi studiem a pů-
sobením na fakultě pokořil mnohé horské
vrcholy v Andách, Himalájích a Alpách. Fi-
losof, který se nebál života ani smrti, zemřel
ve svých 42 letech při horském akcidentu
po zdolání poslední španělské hory nad 2000
metrů. Pro nespočet lidí je paradoxně tato
událost okamžikem, ve kterém pro ně Pablo
začal žít. Dokument plný naděje a radosti,
vyprávěný mezi smíchem a slzami jeho ro-
dinou, přáteli, kolegy a studenty.Ve Španělsku se film stal autentickým feno-
ménem, nejvýdělečnějším snímkem na kopii
a až 5. nejvýdělečnějším snímkem v soutěži
s hollywoodskými hity o mnohem vyšším
počtu kopií.Označen jako sleeper roku 2010 poté, co se
udržel 6 měsíců v kinech za pomoci jediné
reklamy – webových stránek. Druhý nej-
navštěvovanější dokument za celou historii
španělského kina, v Chile nejnavštěvovanější
dokument vůbec.<http://www.poslednivrchol.cz/>

ČESKÉ BUDĚJOVICE, KINO KOTVA

čtvrtek 22. 5. ve 20 hod.

čtvrtek 29. 5. v 18 hod.

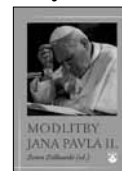
KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍRoy Wenzl, Travis Heying - Nejsilnější
zbraňOtec Emil Joseph Kapaun (1916-
1951), americký vojenský kaplan
s českým jménem i kořeny, byl
během korejské války řadě svých
spolubojovníků posilou, mno-
hým z nich dokonce zachránil
život, o čemž svědčí i tato kniha.

váz., 144 s., 239 Kč

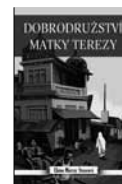
Oswaldo Poli - Můj život beze mne

Co znamená být sám sebou a žít
v souladu se svou nehlubší při-
rozeností? Jaká kontrolka se
rozsvítí, když se sami sobě odcí-
zujeme? Je možné znovu se na-
jít? Ale jak? Z takových otázek
vznikly úvahy v této knize, které
by chtěly dát odpověď na touhu po autentičtější
a plnějším životě.

brož., 184 s., 229 Kč

Zenon Ziolkowski (ed.) - Modlitby Jana
Pavla II. (2.vyd)Knížka obsahuje nejen papežovy
modlitby na každý den v roce, ale
také úryvky z jeho literární tvor-
by (básně, eseje).

brož., 246 s., 189 Kč

Elaine Murray Stoneová - Dobrodružství
Matky TerezyInspirativní příběh jedné z nejob-
divovanějších a nejoblíbenějších
žen naší doby napsaný čtivým
stylem pro mládež, ale i dospělě
čtenáře.

brož., 112 s., 149 Kč

Hana Pinknerová - O dřevěném panáč-
koviPoetický příběh s důležitým
poselstvím pro malé i velké do-
převážený krásnými ilustracemi
Jany Marvánové.

váz., 28 s., 99 Kč

Eduard Petiška - Tajný život
psůKoláž příběhů od mistra krátké
povídky, ve které psi a pejsci hra-
jí hlavní roli.

brož., 136 s., 139 Kč

Anselm Grün - Doprovázení na duchovní
cestěCo je jádrem křesťanské du-
chovní cesty? Autor chce dát
několik podnětů, jak konkrétně
si křesťanskou cestu osvojit.

brož., 108 s., 129 Kč

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci).

* Ve čtvrtek 29. 5. od 22.00 nabízíme pořad českobudějovického studia Jan s tématem **Bible pro neslyšící**. Redaktor Petr Kronika vedl interview s Gabrielou Kocmichovou, manažerkou organizace pro neslyšící APPN pro Jihočeský kraj, a Adamem Mackerlem, biblistou Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích. G. Kocmichová iniciovala překlad Bible do znakového jazyka. O tom, jak prakticky vypadá převod textu do znakového jazyka, se dozvíte více také v repríze pořadu v pondělí 2. 6. od 16.30 hodin.

* Dětský magazín **Barvínek** potěší hlavně posluchače z řad dětí a mládeže. Vždy v úterý od 16.00 (a v repríze v sobotu od 9.30) nabízí rozhovory s nevšedními osobnostmi, aktuality ze světa hudby i knížek pro školou povinné, soutěže i jiné zajímavosti pro teenagery. Téma relace 3. 6. je *Pan kastelán*. Vypravíme se do Milotic u Kyjova. O zámku, na kterém mohou děti projít návštěvníckou trasu v kostýmech, o práci a životě kastelána bude hovořit Evžen Boček. 10. 6. opět připomeneme, že *Věda není nuda*. Budeme si povídat o tom, že chemie nejsou jen „trapné“ vzorce a nudné reakce, ale že má velký vliv na náš život. 17. 6. v telefonickém *Riskování* opět můžete zasáhnout do příběhu, který prožívají jeho hlavní hrdinové. Zatelefonojte a rozhodněte se za ně, nebo jim alespoň pomozte s nějakým úkolem. 21. 6. uslyšíme *Hukot jak u Iguacu*. Po radiových vlnách se podíváme do brazilského města Foz du Iguacu a vyslecháme opakování reportáže o nejkrásnějších vodopádech světa, o subtropickém pralese a o Brazílii obecně. 24. 6. nabízíme *Červnový magazín Barvínek*, ve kterém představíme CD Rosa coeli Vladimíra Veitha, ohlédneme se za misijní poutí dětí, navštívíme brněnský Jeden den na Petrově, nabídneme příspěvek z rubriky Sto českých nej a pozveme Na prázdniny s Proglasem. Těší se redaktori Luděk Strašák a Kateřina Kovaříková!

* Operní pěvkyně Věra Heroldová se letos dožívá požehnaných 93 let. Jak vzpomíná na své začátky v brněnské opeře? Jak se dostala do Ostravy, proč zůstala ostravské opeře věrná? Jak jí víra pomáhala překonávat překážky a úskalí v životě? Nejen o tom uslyšíte v pořadu **Rozhovor s operní pěvkyní Věrou Heroldovou**, který ve studiu Hedvika v Ostravě připravil Antonín Žolnerčík. Naladíte ve čtvrtek 5. 6. od 22.00 nebo opakování v pondělí 9. 6. od 16.30.

* V sobotu 7. 6. zachytíte od 22.10 relaci **Mezi slovy**, která nabídne rozhovor o činnosti českých salesiánů v Bulharsku. Salesiáni, kteří studovali na českobudějovické Teologické fakultě JU a pů-

sobili v jihočeské metropoli, dnes pracují v Bulharsku s romskou komunitou. Pro děti a mladé na okraji bulharské většinové společnosti budují podle salesiánského modelu školu, kostel a hřiště, aby se konečně mohli vzdělávat a socializovat a byli majoritou lépe přijati. O těžkém životě i veliké naději, specifické romské víře a důvěře v Boha hovořily s P. Jaroslavem Foglem, SDB redaktorky českobudějovického studia Jan Kateřina Brichcinová a Jitka Skříčková. Pořad opakujeme ve čtvrtek 12. 6. od 9.30.

* Každé pondělí od 22.30 vysíláme kontaktní relaci **Noční linka**, kterou můžete spoluuvájet svými postřehy, názory, komentáři. Zapojit se do živého vysílání můžete na tel. 543 217 242, textovou zprávou (SMS) na tel. 775 132 132 nebo e-mailem na zive@proglas.cz. V pondělí 9. 6. můžete diskutovat s redaktorkou Klárou Beránkovou na téma *Který (nebo které) z darů Ducha svatého je ve vašem životě nejsilnější*.

* V sobotu 21. 6. v 17.00 zachytíte relaci brněnského studia **Svatojakubská cesta**. Téma přiblíží redaktor Petr Pospíšil, který se vypravil na seminář o svatojakubské cestě konaný nedávno v Brně. O smyslu putování hovořil s Mons. Václavem Sloukem, farářem u sv. Jakuba v Brně. Praktické informace o cestě k hrobu sv. Jakuba zprostředkuje Roman Klecker, spolupracovník Centrály cestovního ruchu. -js-

Noc kostelů v českobudějovické diecézi

V diecézi je momentálně přihlášeno 85 kostelů a modliteben z devíti křesťanských církví. Na několika místech (Č. Budějovice, Soběslav, Veselí n. L. a jinde) dobře funguje ekumenická spolupráce a jsou naplánované ekumenické bohoslužby a modlitby. Program je velice pestrý. Upozorňujeme např. v Č. Budějovicích na možnost prohlídky zrekonstruované katedrály sv. Mikuláše, na povidání o opravě kostela Sv. Rodiny; bude otevřena také kaple Teologické fakulty JU. Již po několikáté bude program u kaple sv. Anny v blízkosti Pelhřimova z iniciativy občanského sdružení Zelené srdce. Zajímavé programy najdou zájemci v evangelické farnosti v Jindřichově Hradci či v římskokatolické farnosti v Jistebnici, nebo ve čtyřech sušických kostelích. -sh-

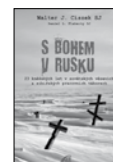
NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Walter Ciszek - S Bohem v Rusku

Příběh jezuity, který se přihlásil k misijní práci v Rusku. V r. 1940 byl zatčen a 23 let vězněn sovětským režimem, z toho 15 let na Sibiři. V r. 1963 se mohl vrátit do domů do USA a napsal tuto knihu. Váz., 484 s., 349 Kč

Stormie Omartianová - Síla modlitby teenagera

Objev sílu modlitby a začni měnit svůj život
Autorka přesvědčivě mladým lidem vysvětluje, jak velkou moc může mít i v jejich životě modlitba a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problémů teenagerů a svůj text, graficky pro mladé velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů, s nimiž dlouhodobě pracovala. Vše je doplněno biblickými pasážemi a podněty k dalšímu přemýšlení. Brož., 240 s., 199 Kč

Otec Pio - Poselství Boží lásky

Rozšířená knížka s myšlenkami otce Pia vybranými z jeho korespondence a s modlitbami na jeho přímělu (novéna, litanie apod.). Brož., 48 s., 35 Kč

Klaus-Peter Vosen - Podle srdce tvého

Rozjímání o litaních k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
Svěží impulsy k rozjímání o jednotlivých invokacích litaní k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Mohou posloužit jako podněty k osobní modlitbě nebo jako témata ke sdílení ve společenství. Brož., 144 s., 175 Kč

Christopher West - Dobrá zpráva o sexu a manželství

Odvážné odpovědi na nesmělé otázky
Dotisk knihy, která je průvodcem pro ty, kdo chtějí znát, jak dnes katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panenství a celibát. Brož., 260 s., 210 Kč

Raniero Cantalamessa - Prvotiny Ducha

Reflexe o působení Ducha svatého. Autor vychází z 8. kapitoly Pavlova Listu Římanům a ukazuje, že je to Duch svatý, který vede církev kupředu – vstříc Pánovu návratu. Brož., 88 s., 120 Kč

Cyrilometodějská pouť pokračuje v českobudějovické diecézi

V sobotu **26. dubna** se sešlo na nádraží v Heřmaničkách při 5. etapě CMP (Cyrilometodějské pouti) 31 poutníků, včetně dvou řidičů. Po úvodu k růženci jsme si připomněli letošní duchovní téma: *Církev v článků v Katechismu katolické církve*; konkrétně, že církev je Boží lid, Kristovo tělo a chrám Ducha svatého. Cestou se náš počet zvyšoval - plus tři poutníci (Saša, Vojta a Pavel Tesaříkovi), v Borotíně nás dohnali další dva poutníci, takže zde nás bylo na obědě třicet šest. Trasa vedla nádhernou krajinou České Sibiře za velmi pěkného počasí. Stavovali jsme se v kostelích ve Střezimíři, v Borotíně a v Novém Kostelci, a též na občerstvení ve dvou chalupách u našich spolupoutníků.

Ubytování jsme měli zajištěné v poutním domě Emauzy na Klokotech (spravovaném otci obláty Panny Marie). V tento den měl pohřeb náš spolupoutník z Velkého Meziříčí Antonín Kotačka - mysleli jsme na něj při svých růžencích. Celkem jsme ušli 26 km.

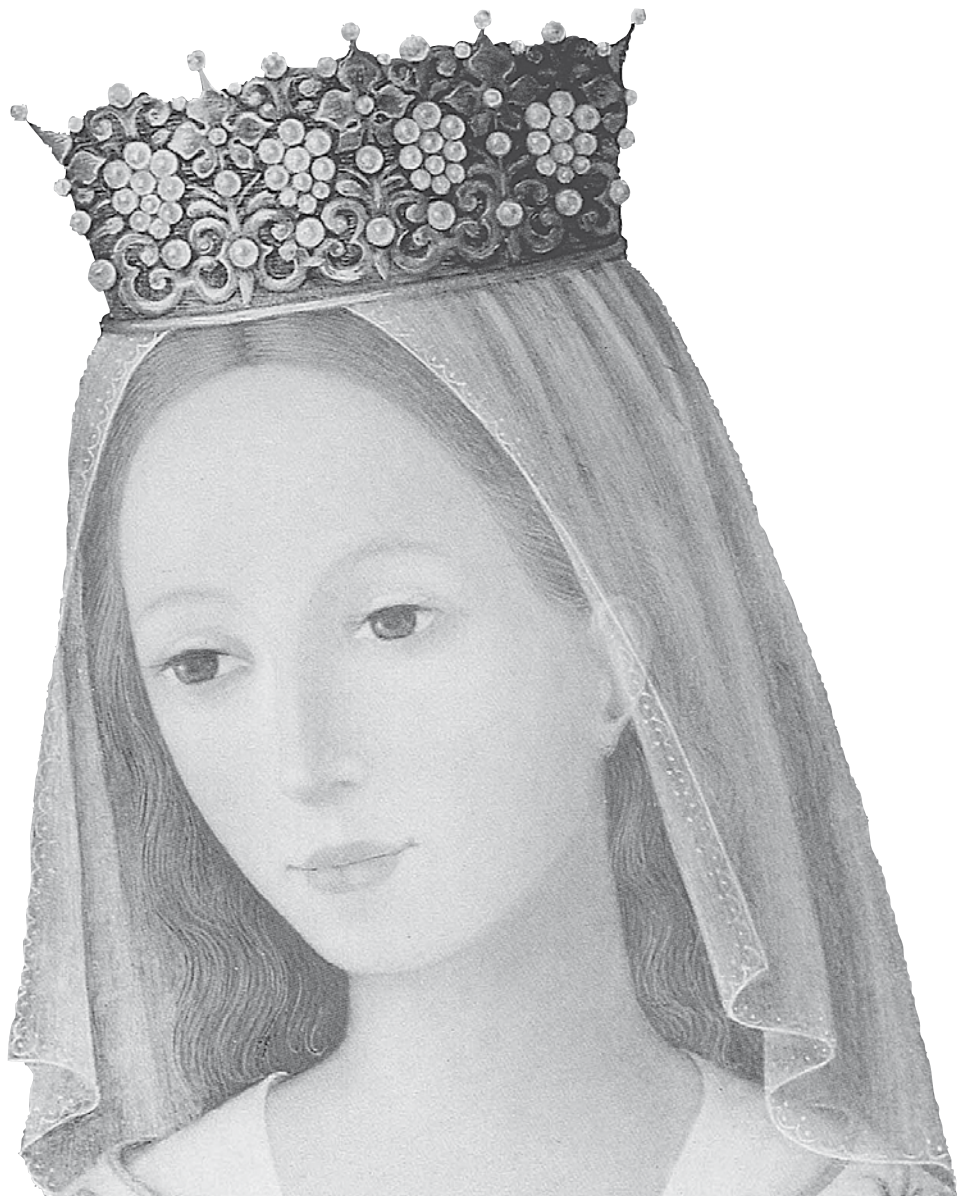
V neděli **27. dubna** ráno jsme jsme vyšli z Klokot rovnou do tábořského děkanského kostela Proměnění Krista na hoře Tábor. Po mši svaté v 8.30 hod. jsme se pod křížem v kostele opět společně pomodlili úvod k růženci a také si připomněli téma o církvi, tj. články z Katechismu katolické církve o tom, že naše církev je jedna, svatá, katolická a apoštolská.

Na mši nás bylo 31, na další cestu nás vyrazilo 29. Do Chýnova jsme putovali v uzavřeném dvojstupu po rušné hlavní silnici a naučili tak i růženec ve dvou chórech – „levý-pravý“, takže jsme se navzájem dobře slyšeli i přes hluk projíždějících aut. A na vedlejší silnici z Chýnova do Černovic jsme se už modlili podle naší tradice v pětičlenných skupinkách. Za téměř letního počasí jsme v pohodě doputovali na černovické náměstí – celkem opět 26 km.

Cestou jsme tento den byli v myšlenkách i modlitbách v Římě, kde probíhalo svatořečení Jana XXIII. a Jana Pavla II.

František Reichel

Modlitba sv. Kateřiny Sienské (+ 1380)

Maria, pokojné moře,
dárkyně pokoje, úrodná země!
Ty jsi nová ratolest,
na níž se rozvinul voňavý květ,
Slovo, které se stalo tělem,
jednorozený Syn Boží.

Do tebe, Maria, půdo plodná, bylo zaseto Slovo.
Maria, ohnivý voze, nosilas Oheň,
skrytý a zahalený tvým lidstvím.
Maria, ty jsi kniha,
v níž je zapsáno pravidlo našeho života, Ježíš.
Když na tebe hledím, Maria,
vidím ruku Ducha svatého,
který v tobě utvářel vtělené Slovo,
jednorozeného Syna Božího.

Zde spočívá důstojnost člověka,
pro něhož Bůh vykonal tolik velikých věcí.
Maria, v tobě se zjevuje síla a svoboda člověka.
K tobě byl poslán anděl, aby ti oznámil Boží

záměr a žádal tvůj souhlas: Boží Syn sestoupil
do tvého lůna až poté, cos jej svobodně přijala.
Slovo Otce čekalo u dveří tvé vůle, abys mu
otevřela slovy: „*Jsem služebnice Páně, ať se mi
stane podle tvého Slova!*“

Maria, má nejsladší láska,
v tobě je napsáno Slovo,
jež nám dalo učení života;
k tobě se utíkám, Maria,
s prosbou za snoubenku Ježíšovu
a za papeže, jeho náměstka na zemi:
Dej mu světlo,
aby dokázal uskutečňovat obnovu církve.
Posilni srdce svého lidu v jednotě
a přikloň je k srdci sladkého Krista na zemi,
aby se proti němu nikdy nevzepřelo.
Maria, dnes je den milosti,
žádná milost ti nebude odepřena,
proto tě dnes, Maria,
naléhavě a celým svým srdcem prosím!